

ANY 3
Delta
LLOBREGAT
SEMPRE MÉS A L'11

UN ALTRE HIVERN A EL PRAT

telerradio

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT

PARA LOS QUE SABEN COMPRAR...Y AHORRAR

TV PHILIPS
K12
COLOR NATURAL

26" televisor color
C865

PHILIPS

VCR N 1702
Video Cassette Recorder

VCR
VIDEO CASSETTE RECORDER

Ja tenim tres anys!

Amics de El Prat

1981 GENER

				1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11	
12	13	14	15	16	17	18	
19	20	21	22	23	24	25	
26	27	28	29	30	31		

FEBRER

							1
2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	
23	24	25	26	27	28		

MARÇ

							1
2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	
23	24	25	26	27	28	29	

ABRIL 1981

								1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12						
13	14	15	16	17	18	19						
20	21	22	23	24	25	26						
27	28	29	30									

MAIG

								1	2	3
4	5	6	7	8	9	10				
11	12	13	14	15	16	17				
18	19	20	21	22	23	24				
25	26	27	28	29	30	31				

JUNY

1	2	3	4	5	6	7						
8	9	10	11	12	13	14						
15	16	17	18	19	20	21						
22	23	24	25	26	27	28						
29	30											

JULIOL

				1	2	3	4	5				
6	7	8	9	10	11	12						
13	14	15	16	17	18	19						
20	21	22	23	24	25	26						
27	28	29	30	31								

AGOST

									1	2			
3	4	5	6	7	8	9							
10	11	12	13	14	15	16							
17	18	19	20	21	22	23							
24	25	26	27	28	29	30							

SETEMBRE

									1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13								
14	15	16	17	18	19	20								
21	22	23	24	25	26	27								
28	29	30												

OCTUBRE

5	6	7	8	9	10	11								
12	13	14	15	16	17	18								
19	20	21	22	23	24	25								
26	27	28	29	30	31									

NOVEMBRE

2	3	4	5	6	7	8								
9	10	11	12	13	14	15								
16	17	18	19	20	21	22								
23	24	25	26	27	28	29								

DESEMBRE

7	8	9	10	11	12	13								
14	15	16	17	18	19	20								
21	22	23	24	25	26	27								
28	29	30	31											

1981

XXV ANIVERSARI AMICS DEL PRAT 1955-1980

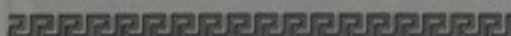

**ALGO HA
CAMBIADO
EN
NUESTRA PORTADA**

La fotografía de nuestra portada nos muestra la complicada operación de desmontaje de la chimenea de La Seda de Barcelona, que durante medio siglo ha sido una de las principales características de El Prat.

Por cierto que el bello panorama de nuestra ciudad nevada —ya casi hace 20 años del hecho— conserva lógicamente la imagen de esta chimenea. DELTA ha querido de este modo decirle adiós a ese elevado "tubo de escape" que, si bien es cierto que trajo a nuestra comunidad la problemática contaminación, no lo es menos que también trajo bienestar y progreso.

En esta Navidad de 1980, afectada por una crisis que tiene a casi tres mil pratenses sin trabajo, estaríamos dispuestos a soportar las molestias que pudo ocasionarnos esta chimenea, si con ello nuestros convecinos en paro encontrarán la ocupación que resolviera su problema. Tengámosles presentes esta Navidad contemplando esta imagen que ha cambiado lo suyo en dos decenios.

Delta
LLOBREGAT

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIÓ
"DELTA DEL LLOBREGAT"

GESTOR
JAUME MONES I ALBET
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
NAVARRA, 2, Baixos
TEL. 379 05 33
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORES D'OFICINA:
DIMARTS, DE 18 a 20 h.
DIVENDRES, de 11 a 13,30 h.

COMPOSICIÓ
COMPOMAG
CASPE, 12, PRAL. BARCELONA

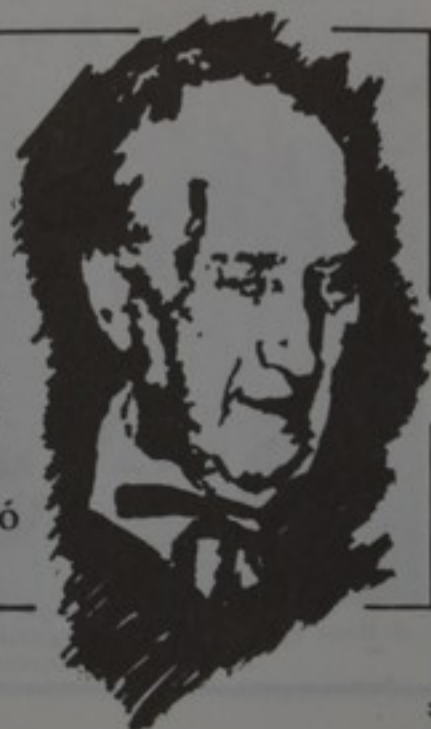
IMPRIMEIX
IMPRESA COMERCIAL
C. CASSAMADA, s/n. EL PRAT

DLB. 48419-1977

**1er PREMI
PAU VILA**

Destinat a estimular el coneixement del medi geogràfic entre els escolars. La recepció d'originals es clourà el 31 de desembre de 1980. Les bases es poden recollir a l'ICE, Pça Universitat soterrani Pati de Ciències. Barcelona-7

**Institut de Ciències de l'Educació
Universitat de Barcelona**

QUE BÉ QUE HI VEUEN MÉS DE 250.000 PERSONES A TOT CATALUNYA

Avgda. Portal de l'Angel, 40
Tel. 3012232 - BARCELONA-2

Cottet
OPTICS

L'òptica de Catalunya

TRES ANYS

Ara fa tres anys sorgíem a la vida pública. Des de la mort per imposició autocràtica del periòdic "Prat" al 1972, la nostra població no comptava amb cap publicació periòdica. La necessitat d'un eco, d'una caixa de ressonància de la vida local, es feia imprescindible. Els nostres corresponents a la premsa diària i setmanal barcelonina acomplien molt dignament el seu comès específic. Però no n'hi havia prou. Calia que El Prat recobrés per si mateix una veu pròpia. Així va néixer el nostre DELTA DEL LLOBREGAT, el popular DELTA. La mateixa popularitat aconseguida en un espai de temps relativament breu —sobretot si tenim en compte la periodicitat mensual de la nostra publicació— constitueix la millor evidència de l'oportunitat en l'aparició i de la línia seguida a través d'aquests més de trenta mesos de vida pratenca que hem pretès testimoniar.

Avui, en felicitar-nos pel nivell i l'acceptació popular assolits, hem de regraciar ben cordialment la col·laboració que en tot moment hem trobat, en termes generals, entre els estaments públics i privats i entre els veïns de la nostra població. Sense vosaltres, lectors amics, no hauríem pas pogut subsistir. Sense la vostra ajuda i la vostra comprensió, sense el vostre "Endavant!" encoratjador. Gràcies! Ens donem més que ben pagats.

Avui, també, i per una felicitat coincidència, aquesta casa nostra que és la vostra està de festa. Celebrem una doble efemèrides: els nomenaments respectius del nostre company Pere Baltà, membre del Consell de Redacció de DELTA, i de l'amic Pau Ribas i Piguillem, regidor del nostre Ajuntament, per a ocupar un alt càrrec d'àmbit cultural a la Generalitat el primer i de diputat provincial el segon. Aprofitarem el proper sopar-aniversari de DELTA per a rendir el nostre càlid testimoniatge d'afecte i simpatia a aquesta doble representació pratenca d'uns joves valors que han de prestigiar el nom de la nostra comunitat com fins ara han vingut fent-ho. Serveixin aquestes ratlles efusives de primera enhorabona als nostres amics!

Delta
LLOBREGAT

CARTA A QUIEN PROCEDA

Noticia de dos Pratenses

Amigo lector:

Dos noticias han saltado a la luz pública en estos días. Nos congratulamos el que dos ciudadanos de El Prat hayan sido, elegido uno y designado el otro, para ocupar importantes puestos dentro de las estructuras de Gobierno de nuestro país.

Nos referimos a Pau Ribas Piguillem, portavoz de Convergencia Democrática en el Consistorio Municipal, que ha sido elegido Diputado Provincial y vocal de la Corporación Metropolitana. En este mismo número de DELTA y a través de un amplio reportaje se describe al personaje y su circunstancia.

En segundo lugar, nuestro compañero de redacción, el entrañable amigo Pere Baltà Llopart ha sido designado, recientemente, para ocupar el importante puesto de Cap de Serveis de Promoció Cultural de la Generalitat de Catalunya.

El amigo Pere es un hombre cuya inquieta trayectoria dentro del ámbito pratenca y fuera de él es sobradamente conocida. Fue uno de los más incondicionales colaboradores del malogrado Josep Pallach y, después de su desaparición, Baltà no se afilió a ningún partido, dedicándose plenamente al periodismo, especialmente a través de DELTA, y a su vocación de escritor. Ahora mismo sabemos que tiene terminado y a punto de publicación un interesante libro sobre la trayectoria y la obra del insigne político a cuyo lado militó.

Pere, va a ocupar un puesto eminentemente técnico y sabemos que su elección ha merecido el consenso personal del propio Presidente de la Generalitat. Le corresponderá la coordinación de las actividades culturales entre la Conselleria de Cultura de la Generalitat y todos los Municipios de Cataluña. Su bagaje es una larga experiencia como Técnico en Relaciones Públicas, promotor de congresos a nivel nacional, y mundial en el ramo de la Industria Química, a la cual también promocionó organizando exposiciones en diversos países europeos. También fue durante 9 años el responsable de las Relaciones Públicas de la Asociación Nacional de Químicos de España, colaborando estrechamente con el Dr. Jaume Palau, que fue Presidente de la misma, de quien reseñamos también y precisamente en este número su trayectoria humana y profesional.

Se ocupó, además nuestro compañero Pere Baltà de la organización de congresos internacionales en el ámbito de las Jóvenes Cámaras, alcanzando a nivel personal, el "Premio Nacional de la Joven Cámara Española" por su programa "Barcelona 80", que representó a España en el Congreso Mundial de la Cámara Junior celebrado en Nueva Zelanda en el año 1974.

Podríamos seguir llenando cuartillas hablando del amigo Pere y de sus distintas actividades dentro y fuera de nuestra ciudad, pero creemos que esta no es la misión primordial de este escrito, por ello sólo nos resta felicitarle efusivamente y desearle toda suerte de aciertos en esta importante misión que le ha sido encomendada, principio de una serie de experiencias cuyos frutos deseamos fervientemente sean lo más positivos posible, para su éxito personal y sobre todo para el bien y engrandecimiento cultural de nuestra querida Catalunya.

Finalmente, amigos Pau Ribas y Pere Baltà, recibid el afectuoso y entrañable saludo de quien os desea toda suerte de éxitos en vuestra importante misión.

Jaume MONES ALBET

Pere Baltà, Cap de Serveis de Promoció Cultural de la Generalitat de Catalunya.

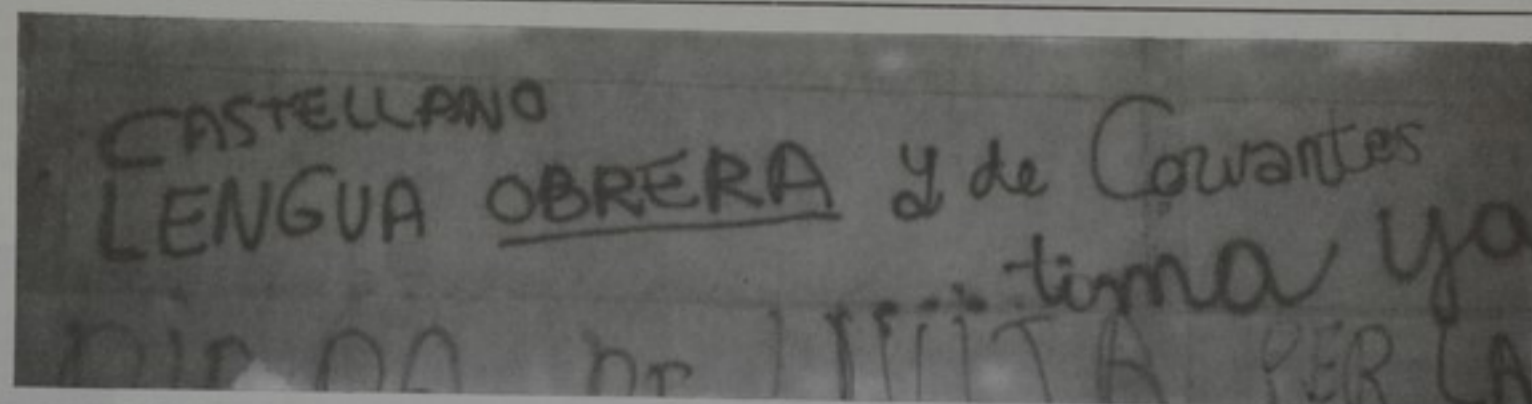

Pau Ribas, Diputat Provincial y vocal de Corporación Metropolitana.

Desembre
1980

Bones
Festes!

BANC DE SABADELL

UNA VAGA CONTRA UN POBLE?

Tot començava oficialment, el dia 11 d'octubre passat, ASPE, MUFACE e Independents manifestaven la seva radical oposició al Reial Decret (1666/80 de 31 de juliol, BOE 28 d'agost de 1980) sobre Transferències dels funcionaris de l'Administració Central a la Generalitat de Catalunya, e interposaven recurs de Reposició.

Setmanes després, en una magna assemblea celebrada al Palau Blaugrana, els mestres estatals es reunien per discutir la seva problemàtica.

Aquí, ja es va poder copçar, què hi havia darrera de la vaga, amb el crits i protestes que varen rebre els mestres que en els seus parlaments no utilitzaren "la lengua del imperio".

Mentres succeïa tot això, als col·legis d'El Prat continuaven les seves activitats normals.

Però, el dia 21 de novembre, la gran majoria de claustrats de pro-

fessors d'El Prat, voten VAGA INDEFINIDA com a pressió davant el Reial Decret sobre Transferències.

Començava a El Prat el que seria l'inici d'un greu conflicte social. En el que només hi hauria un únic perjudicat: els nanos i les seves famílies. I en el que es pal·lesaria també la importància que ha de tenir les Associacions de Pares (pesi a qui pesi) i les Institucions representatives en la qüestió d'Ensenyament.

Tots junts en un organisme representatiu, el Consell Municipal d'Ensenyament, han demostrat que: ja n'hi ha prou! de mancaments i d'estraperlades d'un dret, com és el dret a l'educació.

Dret que ens ha sigut negat, durant tants anys (més de quaranta), que ens ha sigut donat amb comptagotes i, que ara, ha sigut convertit en una estratègia política o econòmica.

El pretès origen, d'aquesta absur-

da vaga, fou el Reial Decret sobre Transferències i, cal dir-ho, aquest no és que fos una meravella legislativa... El Reial Decret té els seus punts foscos: però, senyors, aquests ja han sigut prou aclarits (i vostès ho saben).

El que no és clar, o potser massa clar, és la veritat de la vaga indefinida.

Senyors mestres, que hi ha darrera la vaga?

Quinze dies després de l'inici d'aquesta absurda vaga, tot El Prat fou un clam, VAGA NO!!! TRASPASSOS SI!!! -!

I, senyors, aquest crispat crit no sortia de les goles, dels homes del partit que està governant Catalunya, contra la política del qual han reaccionat els mestres vaguistes (que no va fer acte de presència), sortia de les dels treballadors que vinguts de tots els pobles d'Espanya, han fet d'El Prat i de Catalunya la seva Pàtria.

SOPAR III ANIVERSARI

Dissabte, 20 Desembre
a 2/4 de 10

Saló Majestic
Ignasi Iglesias, 42-44

TESTIMONIATGE D'AFECTE I SIMPATIA

A

Pere Baltà i Pau Ribas

Ante la huelga indefinida de los maestros...
LAS ASOCIACIONES DE PADRES GRITARON

Traspasos, sí; Huelga, no

Era ya la media tarde del viernes 21, cuando con la llegada de los niños a casa, todos fuimos sorprendidos por unas extrañas hojas, que como si de carteros se tratara, nos entregaron los niños.

Los Maestros del Prat (la gran mayoría) se habían declarado en huelga y, en huelga indefinida (según muchos, huelga salvaje).

A pesar de la sorpresa de los primeros momentos, la reacción no se hizo esperar y, al cabo de unas horas, estaban movilizadas todas las Asociaciones de Padres de los Colegios Nacionales de la población.

Los padres, estaban francamente indignados por el total menosprecio de los maestros a sus respectivas Asociaciones; sólo una Asociación de Padres (la del C.N. J. Verdguer) fue informada, pero cuando ya todo estaba consumado.

Esta total marginación a la que se sometió a la mayoría de Asociaciones de Padres, no hace más que constatar la pérdida de peso específico de éstas, a raíz de la aprobación de la Ley de Centros Docentes, que fue aprobada el curso pasado con los votos de Convergencia i Unió, UCD, PNV y CD, y la absoluta oposición de las fuerzas de izquierda.

¿Qué había detrás de la huelga indefinida?

Esta pregunta se la hacía Miguel Claver, Concejal de Enseñanza, la noche del viernes. La cuestión pudo hacer dudar en un primer momento, ya que se sabía que el martes 25 las centrales sindicales de clase (FETE-UGT, USTEC y CCOO) habían convocado una huelga a nivel estatal, como protesta por el tratamiento que los Presupuestos Generales del Estado daba a sus reivindicaciones económicas.

Cuando estas líneas vean la luz, la Ley de PPGG habrá sido ya aprobada gracias a los votos de Convergencia i Unió y UCD y dudo que en ningún caso se hayan recogido las reivindicaciones de estos trabajadores.

Pero la huelga indefinida de los maestros del Prat, no tenía nada que ver con la convocada para el martes 25, la huelga indefinida empezaba el lunes 24.

Esto se comprobó en consiguientes lecturas de la hoja "informativa": nuestra lucha no es por aumentos salariales, no estamos en contra de la Autonomía...

Pero, atención. ¿A qué era debido tanto prolegómeno? ¿Por qué nos estaban dorando la píldora?

La hoja "informativa", seguía expresando la postura de los maestros y básicamente se concretaba en:

- La voluntad de seguir perteneciendo al cuerpo de funcionarios de la Administración Central del Estado.

- Miedo a la pérdida de la estabilidad laboral.

Estas reivindicaciones, serían concretadas de manera indirecta (nunca los representantes del Comité Provincial de Huelga dieron la cara) ante los Padres y los representantes del Ayuntamiento durante toda la semana.

Paralelamente, la Comisión Municipal de Enseñanza se reunía, el sábado 22 hasta altas horas de la noche y después de valorarse las características de la huelga, se manifestaba la postura contundente contra la huelga indefinida y, se posibilitaba un proceso negociador con los maestros huelguistas y la Administración.

Ya desde estos momentos los representantes de las Asociaciones de Padres (mayoritariamente inmigrantes y castellano parlantes) manifestaron sus temores: "...si están contra la Autonomía que lo digan claramente..." "... muchos de nosotros somos inmigrantes y quisiéramos volver a nuestras tierras, pero es aquí donde tenemos nuestros trabajos y es aquí en Cataluña donde van a vivir nuestros hijos..."

Estas y otras opiniones manifestaban los padres, la noche del sábado, bajo un clima de indignación.

Pero, a pesar de todo, los niños no tuvieron clase durante toda la semana.

A pesar del espíritu conciliador de la A.A. de Padres y el Ayuntamiento, las Asambleas que se celebraron en el Ayuntamiento con los maestros no tuvieron ningún resultado.

La crispación producida por estas, se puede manifestar, en lo gritado por una madre en una de las Asambleas: "...quería que nuestros hijos sean igual de burros que nosotros..."

A pesar de las Asambleas celebradas en los Colegios con padres y profesores, no se obtuvo tampoco ningún resultado. Debe destacarse, que en éstas se marginó (fuentes cercanas a éstos) a los maestros próximos a

las posturas de FETE-UGT, USTEC, CCOO que están siendo objeto de múltiples presiones.

En éstas se constató plenamente, la radical postura de los maestros: "es que ustedes (padres) pueden ir a trabajar a cualquier lugar de España y nosotros no..." a lo que respondió un padre "...será si encontramos trabajos...", o como expresaba otro maestro "...yo vine a Cataluña porque quise, pero ahora por el solo hecho de que no me dejen volver a mi tierra, quiero volver..."

En todas las Asambleas celebradas se hicieron alusión a los derechos de los maestros, tanta que en barrios donde la situación económica es muy difícil, algún padre contestaría "...me parece que tenéis demasiados derechos..."

A pesar de sendos Decretos (publicados en el B.O.E.) y de las garantías que en todo momento dio Sara Blasi (representante de la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat) en la reunión que celebró la misma semana con representantes del Ayuntamiento (2), Padres (8) y Maestros (8); la situación no cambió. Los maestros declararían "es que un decreto puede ser modificado por otro decreto" (me parece que se comenta por sí solo).

A esto respondieron los maestros en huelga indefinida, con una octavilla en la que se exponía su situación; en ella se acusaba a la GC de haber derogado contratos de trabajo por no saber catalán, se pedía la absoluta derogación del Decreto 1666/80 sobre Transferencia de los Funcionarios de la Administración Central del Estado a la Generalitat de Cataluña, y finalmente se incorporaba como reivindicación la cuestión económica (que en un principio no fue objeto de la huelga).

El día en que aparece esta octavilla, en el Ayuntamiento se celebra pleno extraordinario para tratar del grave conflicto social ocasionado por la huelga. En éste, se reconoció que el Decreto 1666/80 tiene sus limitaciones, pero que en todo caso estas son cubiertas plenamente con la Constitución y el Estatuto. Seguidamente se condenaba tajantemente la huelga, apelando al carácter cívico de los maestros para que volvieran a sus tareas docentes.

Pero, la huelga indefinida todavía no había sido desconvocada. El viernes 28, se celebraba en el Casal de Cultura, una magna asamblea (asistieron unas 2.000 personas) para informar del grave conflicto social a la población. Conflicto que se había ido acentuando durante la semana. Hay que decir que a la Asamblea, fueron invitados representantes del Comité Provincial de Huelga, para que expusieran la postura actual de los maestros, pero no hicieron acto de presencia.

En la asamblea, los cinco parlamentos coincidieron con el carácter de la huelga indefinida, anti estatutaria, anti constitucional.

Asimismo se expusieron las medidas a tomar, en caso de que los maestros mantuvieran sus posturas; concretándose estas en la vuelta a la escuela de todos los niños el martes 2 y si con la actitud dialogante de los padres y sus asociaciones no se solucionase el problema, estos optarían por notificar a Delegación la posición de los maestros, para que se obre en consecuencia.

A la hora de escribir estas líneas, la huelga indefinida sigue en pie; y a pesar de la voluntad negociadora, que en todo el proceso ha existido, no es probable que los

maestros reconsideren sus posiciones.

La primera semana de diciembre, continuó siendo de anormalidad en las escuelas del Prat, quince días después de su inicio, la huelga indefinida de los maestros continuaba.

El lunes 1 de diciembre, se volvían a celebrar Asambleas en todos los colegios informándose en ellas, que la huelga indefinida iba a continuar. Esto provocó, gran número de enfrentamientos verbales, entre los padres y los pocos maestros que se dignaron en asistir a las asambleas. Según manifestaba uno de los maestros "nosotros estamos aquí porque queremos, ya que no tenemos ningún deber de asistir a las asambleas". Al mismo tiempo, se manifestaba "nosotros estamos en la escuela, en casa o en el bar, vamos a cobrar igual" cuando uno de los padres preguntaba sobre la suspensión o no de los sueldos a raíz de la huelga, como sucede a todos los trabajadores que participan en una huelga.

El martes 2, día en que se debía reemprender la huelga, fue un día muy movido en los colegios y en el Ayuntamiento.

Un gran número de padres, junto con los niños, asistieron por la mañana a los Colegios, manifestando los maestros huelguistas su negativa a reemprender las clases, seguidamente una comisión de padres se dirigió a la Delegación del Ministerio de Educación. Y cuál sería la sorpresa. ¡La Delegación no sabía prácticamente nada de la huelga de maestros del Prat! ¿Quién había actuado negligentemente?

Es de destacar, que esta actitud de las A. de Padres, se produjo muy a pesar de las coacciones y amenazas que recibieron por alguno de los claustros. Concretamente, según ha manifestado a DELTA el Presidente de la A. de Padres del Colegio de EGB Joan Maragall, fue amenazado por su actitud ante la huelga por uno de los representantes del Comité de Huelga.

Paralelamente a la lucha de las A. de Padres, en el Ayuntamiento se reunían los directores de todos los Colegios de EGB del Prat, con el Regidor de Enseñanza Miguel Claver y la Sra. Inspectora. La reunión fue interrumpida, por la presencia de los miembros de ASPE en el Ayuntamiento, que se entrevistaron durante media hora con la Sra. Inspectora. De alguna manera, según se ha podido saber, en aquellos momentos se estaba cuestionando incluso, la capacidad legislativa del Parlamento de Cataluña en materia de Enseñanza.

Hay que decir que ni una ni otra gestión tuvieron fruto apetecido; ya que a pesar de la existencia de una progresiva vuelta a las clases de los maestros, ésta se hizo muy lentamente.

La semana culminaba, con un acto masivo, convocado por el Consejo Municipal de Enseñanza y la práctica totalidad de las fuerzas políticas y sindicales del Prat.

El acto se iniciaba en el Casal de Cultura, con los parlamentos de un representante del Consejo Municipal de Enseñanza y el regidor de enseñanza Miguel Claver. En los cuales se reafirmó la firma postura, de todo el pueblo del Prat, contra la huelga indefinida y a favor de la vuelta de los niños a la escuela.

A continuación se realizó una masiva manifestación, encabezada por los miembros del C. Municipal de Enseñanza, el Alcalde del Prat, Primer Teniente de Alcalde, Regidor de Enseñanza, los regidores socialistas y comunistas y representantes de las demás A. de Padres.

La manifestación bajo el lema: **NO A LA HUELGA INDEFINIDA** transcurrió por las calles de nuestra población y a pesar de ser silenciosa (según los organizadores) tuvo un grito unánime, reflejo de la voluntad de un pueblo, que sigue luchando por sus derechos nacionales: **HUELGA, NO; TRASPASOS, SI.**

¿Qué conclusiones podemos sacar de esta huelga indefinida?

1. A pesar de la poca consideración, que se ha tenido con los escolares pratenses este curso, existe una clara voluntad de integración, en la gran mayoría de los trabajadores inmigrantes, muchos de ellos vanguardia en la lucha de las A. de Padres.

2. En la mayoría de los casos, otro sector de la inmigración pratense (una inmigración mucho más instruida) que tuvo la posibilidad de estudiar en sus pueblos de origen, *no existe ninguna voluntad de integración.*

3. Es lamentable que los niños hayan sido utilizados como si de marionetas se tratase por los que han de ser sus educadores.

4. Los Poderes Públicos han dado todo tipo de garantías a las reivindicaciones de los maestros y ellos lo saben.

5. La huelga indefinida, promovida por ASPE MUFACE e Independientes tiene como objetivo la paralización de la nueva configuración territorial de España, que se concreta en la construcción del Estado de las Autonomías.

6. Desde el viernes 21, nuestra población ha vivido un grave conflicto social, de repercusiones de imposible valoración, todavía, que ha provocado: *Una huelga contra un pueblo.*

Ramón Arcarons Simón
(fotos: Albert Tomás y
Jaume Ridaura)

A EDICION CERRADA
(en "El Periódico",
martes 16 diciembre)

Rotundo 'no' de 26 alcaldes a ampliar el aeropuerto

La Corporación Metropolitana considera aberrante el proyecto

Si se amplía el aeropuerto de El Prat en los términos previstos por la Subsecretaría de Aviación Civil, la gran zona de ocio prevista en el litoral quedará reducida a un sueño irrealizable

Barcelona. — La totalidad de los alcaldes de los 26 municipios presentes en el consell de la Corporación Metropolitana de Barcelona rechazaron con extrema contundencia en la sesión plenaria de ayer el estudio de la Subsecretaría de Aviación Civil sobre la futura ampliación del aeropuerto de El Prat.

Una aberración

«absoluta»

El estudio fue calificado por los alcaldes como una «**absoluta aberración**» por cuanto, de llevarse a la práctica, haría prácticamente inhabitables las poblaciones más próximas. Hipotecaría, además, de foram

irreversible, el proyecto de convertir esta parte del litoral, hasta Garraf, en una gran zona de ocio y equipamientos colectivos para la condensada área metropolitana.

Adiós al gran parque

En concreto, el proyecto afecta directamente a 570 hectáreas que el Plan General Metropolitano califica como zona de equipamientos. Echaría por tierra, además, el proyecto de gran parque del litoral.

Las 600 hectáreas en que sería ampliado el aeropuerto supondrían, de hecho, doblar su volumen actual. El núcleo de la actual terminal quedaría reservada exclusivamente para las mercancías y se construiría un nuevo aeropuerto en la parte sur.

Condenados a desaparecer

«Si el estudio llegara a aplicarse —dijo el alcalde de El Prat— nuestro municipio estaría condenado a desaparecer en un plazo más o menos largo de tiempo». Bellvitge, Castelldefels, Gavà y la zona residencial costera, playas incluidas, se convertirían en insostenibles porque el estudio no ha previsto en ningún momento la incidencia sónica del proyecto.

De hecho, la mitad del casco urbano de El Prat es calificado en el estudio como «zona de uso muy limitado» y la otra mitad como «zona de uso limitado».

Red de aeropuertos

La Subsecretaría ha rechazado el estudio elaborado por la propia Corporación en 1972 en el que se afronta la ineludible necesidad de aumentar la capacidad de tráfico aéreo en Catalunya. Prevé este estudio la construcción de un aeropuerto nuevo en el Alt Penedès y el mantenimiento del actual como secundario, para completar el plan mediante una red de pequeños aeropuertos en otros puntos de Catalunya que sirviesen de soporte.

SOPAR III ANIVERSARI

Delta

LLOBREGAT

Acto aplazado al dia 16 de enero

Por dificultades en la disposición de local, este acto HA SIDO APLAZADO al

dia 16 de enero, a las 10 horas de la noche

en el propio SALON MAGESTIC, que en esta ocasión tenía comprometida la sala para otro acto, cuya hora de término obligaba a iniciar la CENA DE ANIVERSARIO DE DELTA muy avanzada la noche.

Los interesados en asistir a la cena pueden dirigirse para adquirir los respectivos tickets a:

JOIERIA LA DIAMANTINA, F. Puig 41. Tel. 3790322
REDACCION DE "DELTA", Navarra 2 bajos. (martes de 18 a 20'30 h. y viernes de 11 a 13'30) T.3790533.

NOTA: este anuncio del acto anula otro que aparece en esta misma edición, el cual ya había sido impreso cuando se decidió el aplazamiento del acto

Pau Ribas, nou Diputat Provincial i Vocal de la Corporació Metropolitana

“SOBRETOT SERE DIPUTAT PEL POBLE D'EL PRAT”

El regidor de l'Ajuntament d'El Prat, Pau Ribas i Puguillem, membre de Convergència Democràtica de Catalunya i portantveu municipal del Partit, ha estat elegit Diputat Provincial en substitució de l'actual diputat al Parlament de Catalunya, senyor Albiol, de Sant Boi de Llobregat. En Pau Ribas també ha ocupat una vocalia de la Corporació Metropolitana en representació de la Diputació Provincial.

Creiem que és la primera vegada que un pratenç accedeix a diputat provincial, com a dada històrica.

Hem demanat al nu diputat mantenir el diàleg que segueix a continuació.

—Com ha estat que t'han escollit Diputat Provincial?

—Reunits els regidors de la jurisdicció de L'Hospitalet i entre els candidats que havia, van creure que jo era l'indicat, potser perquè em coneixen, ja que em bellugo a nivell de comarca i també perquè sóc el coordinador a nivell d'ajuntament.

—Quina valoració li dones al càrrec?

—En primer lloc té una projecció a nivell de poble cap a uns estaments als que no tenia accés. En segon lloc a nivell de partit encara que estem en minoria tant a la Corporació Metropolitana i la Diputació dona unes possibilitats de coneixement de gestió amb el qual el partit a nivell local sortirà beneficiat.

—El batlle d'El Prat va dir una vegada que ell estava a la Corporació Metropolitana a nivell de partit i no de poble. Tu com estàs?

—Jo he estat escollit entre els regidors que pertanyen al meu partit, però no seria regidor si no m'hagés escollit el poble d'El Prat. També represento les altres poblacions perquè d'ellen han sortit dos regidors que m'han escollit a mi en la jurisdicció de L'Hospitalet.

—Com tu sap El Prat té molts problemes com el riu, l'aeroport, el centre de comunicacions, etc. Quina serà la teva tasca sobre aquests problemes?

—En aquests temes totes les foces polítiques a nivell local estem d'acord i jo intentaré estar a l'altura de les circumstàncies, encara que el tema del riu i l'aeroport està per sobre de la Corporació Metropolitana i fins i tot per sobre de la Diputació. De totes formes, el dia que realment es toquin aquests temes jo hi posaré el granet de sorra.

—Quines relacions hi ha entre els membres del Consistori i tu?

—Les relacions són normals entre companys de treball, però del que sí puc parlar és dels tres que formem CDC, entre els quals hi ha una veritable feina d'equip. Ho farem més bé o més malament però el que sí hi ha és una completa compenetració i totes les actuacions han estat unitàries.

—Què significa per tu ser nacionalista?

—En el sentiment nacionalista hi caben moltes interpretacions, però el que sí hi ha és un sentiment, una voluntat, un afany de voler ser un poble.

—Però com entén el teu partit el nacionalisme?

—Ho entén d'una forma integradora i que no sigui clàssista.

—El poble d'El Prat té uns problemes urbanístics des del 1972 ençà i cap ajuntament no ho ha solucionat. Aquest problema és el de la Barceloneta. Et veus en cor, des de l'àrea metropolitana, de desterrar el problema?

—El problema de la Barceloneta és degut a les circumstàncies que l'envolten. Jo intentaré fer el que pugui, encara que és un tema del qual no

estic massa assabentat. El que sí puc dir és que el Tinent d'Alcalde de Urbanisme va dir que es faria una remodelació del barri.

—El darrer número de DELTA diu que el cementiri està dintre del projecte d'ampliació de l'aeroport. De qui és la falla, d'ajuntament o és que ve dictat d'un altre lloc?

—Fins a 8 anys hi ha espai de continuïtat: el problema el tindran els nostres successors.

—Hi ha problemes d'ampliació?

—Sí, perquè els terrenys que estan al voltant estan qualificats com zona 2 (aeroportuària) i fins que no es canviï la qualificació la zona continuarà igual.

—Però s'està fent un devesall de terreny?

—Bé, això és cert i l'aeroport cada cop està més a dintre dels terrenys edificats i això és un perill per la població. S'havia pensat a fer-lo al Penedès i van dir que era impossible, cosa que m'agradaria veure-ho.

—Però què penses tu com a membre del Consistori i de CDC?

—Penso que s'hauria de treure de l'extrarradi de Barcelona, i com vam dir en el seu dia, estem en contra de tota ampliació de l'aeroport que vagi en contra de la població d'El Prat. Cal dir que el poble d'El Prat mai ha estat en contra de l'aeroport fins que no ha ofegat el seu espai vital i els altres, com Castelldefels i la pròpia Barcelona.

—No és una mena de cinisme el dir que és per descongestionar el tràfec dels aeroports de Girona i Sabadell? Això no farà congestionar més encara el d'El Prat?

—Puc dir que el de Sabadell està molt a prop d'una zona urbana però no es pot comparar el nucli urbà de Sabadell al de Barcelona: seria un contrasentit. Si volen tan a prop l'aeroport que el posin a la plaça de Catalunya. Per això dic que aquí a El Prat no és el lloc adient per construir un aeroport de les característiques que volen fer i potser haurem d'esperar als fets consumats per veure realment que està al voltant d'una zona urbana. Suposem que caigués un avió a Barcelona.

—Per què vosaltres no heu participat en les negociacions de la venda del vial a la Seat?

—Nosaltres no hi hem participat perquè no se'ns va dir res i quan se'ns va dir ja havien arribat a l'acord de la venda i fins i tot el preu.

—Quants diners han donat per la venda del vial?

—Es va establir al voltant de 42 milions de pessetes de pagament aplaçat. Tampoc no sé com és aquest aplaçament.

—Quant s'ha cobrat ja?

—Això es va tractar en el darrer ple, degut a que l'Ajuntament havia comprat uns terrenys, exactament 2 terrenys, l'un situat a la carretera de la Marina d'uns 3.000 m² amb un preu d'uns 5 milions; i un altre que està situat davant de l'escorxador amb uns 6.000 m². i un preu d'uns 15 milions de ptes. Per aquest tema el meu company Ferrer va fer la pregunta sobre si s'havia establert algun pla per la compra de terrenys amb aquests diners i se'ns va informar que s'hi havia destinat els que s'havien cobrat; i per això jo dedueixo que s'han cobrat uns 20 milions de ptes.

—El Tinent d'Alcalde Sr. Jarque va dir que s'havia donat el permís d'obres a la empresa Seat, però les obres ja s'estan acabant. Com pot ser això?

—No estic massa imposat del tema, però a la darrera permanent vaig sentir parlar d'aquest tema. De totes maneres entenc que hi hagi obres que no tinguin els papers en ordre, però aquestes obres s'han d'atindre a la normativa urbanística vigent i en qualsevol moment es poden legalitzar sense cap problema; en contra d'algunes altres obres, que estan contravenint les ordres urbanístiques.

—Però el Sr. Jarque ha dit que la culpa la tenia el Sr. Serratos, que és de CDC...

—El Sr. Serratos com qualsevol membre de la Corporació Metropolitana com ho és també el batlle d'El Prat, i haig de recordar-li al Sr. Jarque que socialistes i comunistes són majoria, per tant el Sr. Serratos si ha entès que s'estava fent una il·legalitat, doncs molt bé pel Sr. Serratos, ja que el màxim podia obligar que sapigués la legislació vigent.

—Com és que vosaltres no esteu a la comissió informativa d'Urbanisme?

—Nosaltres no podem estar a tot arreu, això està clar, ja que de vegades hi ha reunions de diverses comissions a la vegada i no es pot estar a totes, cosa que fan els companys de CC-UCD: estan a totes les comissions i m'agradaria saber com s'ho fan, ja que si no hi van és una falta de responsabilitat per part d'ells.

—Com està el problema de Casaferrera i quina solució hi ha?

—La comissió investigadora que s'ha obert està en mans del meu company Ferrer i no n'estic massa al corrent. De moment aquest cas està en mans de la Corporació Metropolitana i la Generalitat per buscar una solució per tots, ja que si hi ha hagut negligència o abús d'autoritat per això estan les lleis, que faran el que calgui fer.

—Hi ha alguna mana d'inspecció en la canalització del riu?

—No, i penso que l'Ajuntament d'El Prat hauria de seguir les obres més a l'aprop i crear una comissió per inspeccionar les obres.

—Què és Centre Direccional?

—El Centre Direccional és una gran zona de serveis de transvasament de mercaderies del transport gran i el petit i tots els serveis que això comporta.

—No creus que el Centre Direccional hauria d'estar ubicat en altres diferents llocs?

—Hi ha una part molt difícil i és la part on està el Carrefour que difícilment es podrà treure i tornar a ser zona agrícola. Al meu particular entendre penso que no és el lloc més adient perquè la zona en què es vol ubicar aquest centre estarà en la zona més fèrtil d'El Prat, que son les

"L'Ajuntament d'El Prat hauria de seguir de més aprop les obres de canalització del riu"

terres de La Ribera.

-Com valoreu vosaltres les dues carteres les quals presidiu?

-Com un fet positiu. La d'aigües, que presideix el company Ferrer, se li va donar perquè ell és una persona preparada professionalment i amb experiència que portava, ja que és quasi un professional del ram. La Cultura, quan vam tenir la conversa les tres forces polítiques, nosaltres vam tenir un gran interès per presidir la comissió de Cultura. I a nivell global de les dues carteres la valoració és molt positiva.

-En el seu dia el Sr. Tejedor us va acusar de testimonialisme. Què dieu vosaltres d'aquesta acusació?

-A l'única força que se la pot acusar de testimonialisme és a la UCD perquè no té possibilitats que el seu parer es tingui en compte a l'hora de decidir qualcom. En canvi nosaltres sí que tenim aquesta possibilitat amb els nostres tres vots, encara que ha estat en pocs casos.

-Hi ha una pregunta que preocupa a una part de la població i és: què hi ha sobre l'Escola Professional?

-L'Escola Professional fa falta al nostre municipi, ja que l'ensenyament obligatori acaba als 14 anys i la incongruència és que no es pot entrar a treballar fins als 16 anys. Aquí hi ha un espai de 2 anys que es podria cobrir amb l'ensenyament professional. Però aquí ve la segona part de la història, i és que El Prat no te places en condi-

"La gent de CDC no podem estar a totes les comissions municipals"

"Aquesta vaga d'ensenyament és raríssima..."

cions per impartir aquest ensenyament. Per tant el s'han de desplaçar a d'altres poblacions o rebre les classes en condicions no massa idònies. Aquest Ajuntament va fer la petició de terrenys per ubicar l'Escola Professional i li van donar al Polígon Pratenc. I em sembla que no hi ha res més de nou.

-Hi ha algun terreny d'equipaments destinats per escola professional?

-El terreny que hi havia destinat avui no pot ser utilitzat. Ignoro si n'hi ha algun altre en perspectiva.

-Què hi ha sobre la vaga d'ensenyament i la poca participació?

-Aquesta vaga és raríssima i del que es tracta és d'afiebrir la voluntat del poble de Catalunya i les seves institucions, i penso que la gent ja comença a estar cansada d'haver de sortir al carrer per resoldre els problemes. Nosaltres en el seu dia vam subscriure la proclama que van fer les forces polítiques.

-Vols fer algun comentari sobre algun tema que no hem tocat?

-El que sí m'agradaria dir en aquesta primera vegada que surto a les pàgines de DELTA és que pugui sortir molts altres cops i cada cop sigui com a resultat del meu bon treball pel poble d'El Prat i a tota la gent que ha confiat en mi.

Jordi Ferreres

**BOLSOS
FONT**

UN GRAN ASSORTIT

Frederic Soler, 42
Telèfon 379 00 40
E L P R A T

Dr. Jaume Palau:

Jaume Plau i Albet, quaranta-cinc anys, nat a Calafell (Baix Penedès), però pratenc d'adopció (ell, segons confessa, se sent pratenc de dalt a baix), veí d'honor del carrer Ferran Puig, és un d'aquells personatges del qual en glossar la seva personalitat en converses i reunions, hom se'n pot sentir orgullós de dir que és d'El Prat. Doctor en Ciències Químiques, Membre Acadèmic de l'Organització Europea de Biologia Molecular; President de la Societat Espanyola de Bioquímica; President del Comitè Espanyol de la Unió Internacional de Ciències Biològiques; Membre de la Comissió Científica del Consell Superior d'Investigacions Científiques, que representa ésser entre les vint persones que elaboren la política científica d'aquest organisme estatal; membre de la Societat Catalana de Biologia (una de les organitzacions acadèmiques que més il·lusió li fa); membre de la Biochemical Society; director durant quatre anys de l'Institut de Biologia Fonamental de la Universitat Autònoma de Barcelona; director també durant quatre anys del Centre Coordinat entre aquest Institut i el Consell Superior d'Investigacions Científiques; estades a la Gran Bretanya, a l'Institut del Càncer de Londres i al Departament de Biofísica de la Universitat de Londres; col·laborador de programes científics amb molts laboratoris d'Europa, com l'Institut de Sanitat de Roma, París, Montpel·lier, Grenoble, Portsmouth i d'altres. Actualment desenvolupa la seva especialitat, la biologia molecular, a l'Institut de Biologia del Consell Superior d'Investigacions Científiques a Barcelona on és el cap d'una unitat dedicada a l'estudi de l'estructura molecular del cromosom per una banda, i al de l'aprofitament de les proteïnes vegetals per l'altra.

Consideràvem que, tant amb ell mateix com amb tots els pratencs, teníem un deute pendent, que era dur a terme una mútua aproximació i avui feliçment, a través d'aquestes ratlles hem tractat d'aconseguir-ho, tot cercant la figura del científic en el si d'un món dominat per la ciència.

—¿Què és per a vostè un científic?

—Això és complicat. En cada activitat de la vida l'home de ciència adopta una visió científica dels problemes. No obstant cal establir diferents nivells: en determinades especialitats són necessàries altes tecnologies o bé aparells matemàtics molt complicats; en aquests casos el científic es veu rodejat d'una aureola misteriosa que es correspon amb la gran dificultat dels seus estudis; en altres especialitats com per exemple l'estudi de la història, el científic procura descobrir fets del passat, i munta, amb les dades que obté, teories sobre les formes de vida de les persones i dels pobles avantpassats. En aquests casos el científic gairebé s'ho fa tot sol; aquesta és una altra visió del científic, que correspon al treball isolat i continuat. De vegades s'aplica el qualificatiu de científic a estudis merament tecnològics. Aquest és el cas, per exemple, de determinades experiències en el camp de la medicina. Hi ha un gran confusionisme

“Aquest País necessita investigar”

molt lentament, en especial si es considera el nombre de persones que s'hi dediquen.

—El treball del científic es troba mediatitzat per factors d'ordre polític, econòmic o social que el condicionen o limiten d'alguna forma?

—Bé, això està en funció de cap on vol anar la Societat. Depèn en tot cas de quin model de Societat impera en cada país o bloc de països. En les nostres coordenades político-geogràfiques (em refereixo, naturalment a Occident), tenim un model de societat de consum; això fa que existeixi una pressió molt forta a nivell de recerca i de producció de tecnologia, la qual cosa obliga els investigadors a produir un tipus molt determinat de ciència i no un altre. Si es canviés el model de Societat hom podria desenvolupar altres aspectes de la ciència avui dia gairebé ignorats. Als Estats Units això ho tenen molt clar i els seus governs successius desenvolupen una política científica de prioritats. Si diuen, per exemple, que la prioritat número 1 és el càncer, riuades de científics sol·liciten ajudes per programes d'investigació del càncer a les agències americanes, com són l'Institut de Salut Pública i d'altres institucions públiques. En un moment de la història nord-americana la moda va ésser la investigació de l'espai; llavors també riuades de científics van desplaçar-se cap aquest interès. És evident que la ciència es fa avançar de forma esbojarrada i dirigida cap a uns interessos que de vegades són poc racionals i dependents dels polítics que governen en cada moment.

—Com viu el científic en el món actual? Pot estar orgullós del que veu?

—Una gran part de científics viuen, o vivim —no sé si m'hi haig d'incloure—, alienats per la “pastanaga”, que és l'ajut que els permet de treballar. Arreu del món els científics estan en mans dels polítics, que són els qui prenen les decisions respecte al que cal investigar. Aquest poder de decisió comporta la cessió de confiança i de diners a determinats equips de científics per tal d'investigar. Això origina grups o clans importants de científics que controlen els ajuts per a programes. Insistent en el que deia abans respecte al proletariat intel·lectual molts científics joves, que podrien utilitzar la seva creativitat i el seu cervell per tal de fer una recerca interessant i original, es troben atrapats. En definitiva el científic jove es troba instrumentalitzat per les comunitats científiques potents i perd en certa manera l'idealisme que tenia en altres temps. Aquest científic jove no s'atreveix, en general, a protestar ja que pot caure en desgràcia i veure's amb falta de medis de treball. Això vol dir que la joventut científica està bastant domesticada, o almenys,

en tot això. Fer ciència és per a mi aplicar un rigor crític davant d'uns problemes tot tractant d'esbrinar què significa cada cosa o situació i què se'n pot deduir d'ella. Per tant, un científic és una persona que té una actitud crítica enfront de la vida que li permet resoldre problemes i fer progressar la civilització.

—Un científic, és un savi?

—Avui dia ha variat molt aquest concepte. En altres èpoques, com al segle XIX, per exemple, el científic havia d'acumular molts coneixements per tal d'elaborar teories. En l'actualitat ens trobem amb la presència d'un ampli proletariat de científics, distribuïts per tot el món, els quals es recolzen, uns als altres, per tal d'adquirir nous coneixements. Tot sovint la informació és emmagatzemada en ordenadors, la qual cosa fa que apretant un botó hom obté gairebé tots els coneixements que necessita. Per tant, el científic de la segona meitat del segle XX, té la confiança que pot trobar els coneixements en el moment en què els necessita; en aquesta situació parlar de savis no té massa sentit. Avui dia és difícil, per no dir impossible, trobar un home sintètic, tipus Einstein, que acumuli molts coneixements i arribi a unes conclusions de síntesi de valor científic trascendent. No obstant, degut a la presència d'aquest proletariat de científics, la ciència s'ha expandit molt i s'han obtingut resultats tecnològics i culturals sensacionals.

—Però, s'ha avançat realment molt?

—Jo diria que s'ha avançat relativament poc. En determinats sectors de la Ciència cents de milers de persones treballen inestablement i no obstant això l'avanç científic, el que se'n diu avanç de la pura ciència, i conseqüentment l'aparició de nous coneixements fonamentals és molt migat en comparació amb la producció que el treball científic hauria de donar. És a dir, hi ha hagut un gran progrés en extensió dels sectors cultivats pels científics; no obstant això la Ciència en majúscula avança

aparentment domesticada.

—Quin és l'ideal d'un científic avui, i quines possibilitats té de dur-ho a terme?

—Avui dia, tant científics dels països occidentals com els de l'est, estan condicionats per l'estructura econòmica dels blocs als quals pertanyen. Ja he dit abans que el científic no és lliure per tal d'investigar el que vulgui, i el que s'ho creu probablement és un il·lús. Ara bé, si hem de parlar de la utopia, evidentment molts científics pensen que la ciència s'hauria de posar al servei de l'home lliure en el sentit més ampli de la paraula; es a dir, que la ciència no serveixi per atrapar l'home sinó per alliberar-lo de tots els condicionaments que l'envolten. Això vol dir que el model de Societat hauria de canviar; que el model de Societat de consum no té sentit perquè els recursos de la terra són limitats i s'acabaran un dia o altre. Cal tenir en compte que hi ha investigacions que avui no se'ls dona massa importància, que ens podrien conduir a una altra forma de vida. Caldria, probablement, investigar de manera més profunda sobre molts aspectes de la cultura, com són les arts, les lletres, la sociologia, la pedagogia, etc., aspectes que avui estan desvalorats perquè el progrés tecnològic (som a l'època del motor, on es prem un botó i ho tenim tot), ens fa estar alienats com humanitat i això ens fa viure en una Societat plena d'esclavatges. Però en una Societat lliure, la utopia que per entendre'ns en diem l'anarquia, donaria el grau més alt de llibertat a l'home per expressar-se com volgués i un món en el qual els científics treballarien amb el màxim d'il·lusió i sentit de la responsabilitat. Un món impensable i utòpic, avui dia.

—Tot això d'investigar sobre la cultura està molt bé. Però hi ha una qüestió material ineludible que és que l'home ha de viure, menjar i subsistir i això porta aparellat que s'hagi de seguir investigant sobre productes de consum, i més si les matèries primes s'estan esgotant.

—Evident que cal viure, menjar i subsistir. Però el que passa es que uns mengen massa i els altres mengen poc, uns consumeixen molt i els altres gairebé res. Uns es moren a edats joves perquè l'esperança de vida en el seu país és molt petita i al revés d'altres que viuen en països on l'esperança de vida arriba fins i tot als vuitanta anys. Això està portat per un atropellament d'unes parts del món respecte a les altres. Cal racionalitzar i intentar, entre d'altres mesures, que no creixi tant la població humana tota vegada que l'àmbit és limitat; si d'aquí a uns anys hi ha a la Terra deu o quinze mil milions d'habitants la pressió ecològica no es podrà aguantar.

—Per tant vostè és partidari del control de la natalitat?

—No és qüestió de ser partidari o de no ser-ho. És qüestió de constatar una realitat. En aquests moments, per exemple, ja es diu que a l'Atlàntic s'està esgotant la pesca; per tant això és una realitat. El control de la natalitat no és un problema ètic, encara que tingui connotacions ètiques en el si del cos doctrinal de determinades religions. El control de la natalitat és una mesura que tard o d'hora tots els països haurien de prendre. La mar Mediterrània s'està morint, molts espais al món es tornen erms. Cal veure què és el que està passant i extrapolar cap el futur. És evident que la humanitat no pot créixer en progressió geomètrica, perquè si no això ha d'acabar amb conflagracions primer locals (no es donen ja?) i

més tard o més d'hora de caràcter mundial. Algun dia o altre un alienat amb poder podria prémer el botó i malbaratar-ho tot. Per tant, cal aturar la màquina; això em sembla que avui dia és el més important.

—Bé, en certa mesura la actual crisi ja ha aturat la màquina

—Sí, però ha estat així perquè els països del tercer món han vist que estaven explotats a través de l'explotació de les seves matèries primes i en reaccionar conjuntament i fixar les condicions, han trasbalsat l'equilibri dels països occidentals. D'aquí ve la crisi, perquè, una vegada la població d'un país està acostumada a uns nivells de vida determinats, no vol retrocedir. Les actuals democràcies estan muntades de tal manera que la gent creu que progressar és no perdre cap dret dels que ja tenia. En realitat davant l'actual crisi econòmica tothom està rabiós perquè no pot assolir els estàndards de vida que tenia abans a costa de l'empobriment del tercer món. Això per tant, significa que no s'ha adquirit consciència de la situació de crisi de la Societat de consum. Per altra banda, la reacció defensiva dels països del Tercer Món està controlada en molts casos per grups oligàrquics molt allunyats de la realitat del poble que diuen que serveixen.

—No creu que aquí hi ha una doble irracionalitat: que una petita part del món visqui a costa de la gran majoria i de l'altra que precisament el benestar d'aquella minoria depengui d'un sol medi d'energia com pot ésser el petroli?

—A mi em sembla que des que existeix l'home a la terra sempre hi ha hagut una explotació de l'home per l'home. Al llarg dels segles s'han anat elaborant formes més sofisticades d'esclavatge i l'explotació a baix preu de les matèries primes dels països poc desenvolupats, no és ni més ni menys que una forma més refinada de colonialisme. Per això l'actitud dels països del Tercer Món ha estat un cop fort que fa recapacitar els països civilitzats. S'estan buscant noves fonts d'energia, ni més ni menys perquè veuen el perill que trontolli el seu model de Societat. Però si en un moment donat tro-

bessin petroli en abundància, de manera que no tinguessin de dependre dels països pobres productors de l'or negre continuarien explotant aquesta font d'energia i produirien igualment un nombre desorbitat de vehicles consumidors de benzines. Molt probablement s'oblidarien de la recerca efectiva d'altres fonts d'energia.

—Quina és la seva opinió sobre l'energia nuclear?

—No tinc fet un criteri clar; entre d'altres coses perquè no sóc un expert i no conec el tema a fons. Vaig ésser, no obstant, Secretari General d'un Congrés que es va celebrar a Oviedo sobre la problemàtica de l'energia a Espanya. Vaig tenir, per tant, ocasió de posar-me en contacte amb experts del tema tant amb científics, com amb dirigents de la política energètica espanyola. Realment em sembla que els arguments que utilitzen els polítics i també els periodistes de caire sensacionalista, són més d'opinió interessada que no de coneixement cert del tema. Els qui controlen el poder econòmic i necessiten energia volen que les centrals nuclears s'imposin; dintre d'altres coses, que la utilització d'aquesta energia no comporta cap perill. Evidentment, sense mecanismes de control d'eficàcia absoluta l'energia nuclear pot ser perillosa, només cal recordar els exemples dels Estats Units. La contaminació radioactiva pot afectar-nos a mesura que augmenti la utilització de l'energia nuclear; podem fins i tot acostumar-nos a la radioactivitat i esdevenir animals contaminats radioactivament, la qual cosa la podem trobar fins i tot natural. No sé, ben utilitzada probablement no tingui cap perill catastròfic, però sí, per exemple, les aigües del mar s'escalfen a temperatures elevades, després del procés de regeració de les centrals, això pot canviar tota l'ecologia de la costa.

—Es possible que la ciència pugui mutar l'organisme animal?

—Una cosa és l'efecte del medi ambient sobre els éssers vius i l'altra la impossibilitat de mutació directa dels individus d'una espècie. Aquests individus en canviar l'entorn, es defensen del medi com poden i miren de sobreviure. L'estructura genètica no és igual en tots els individus d'una espècie i hi ha variacions genètiques entre ells. En anar canviant el medi, els qui millor s'adapten són els qui millor sobreviuen. En aquest sentit, l'espècie biològica com a conjunt va canviant genèticament d'acord amb les condicions d'adaptació i supervivència.

—Pot l'home adaptar-se a la radioactivitat?

—No és que ens adaptem a la radioactivitat, que arribi a haver-hi homes que no els afecti la radioactivitat, no. Hi ha uns nivells tolerables i la tecnologia moderna pot arribar a controlar aquests nivells, que és el que s'està fent, per exemple, en un altre aspecte, amb els fums contaminants, amb el contingut de mercuri dels peixos, etc.

—I immunitat a base d'anar ingerint substàncies tòxiques?

—En algun cas pot ser que sí, però, la majoria d'ocasions, si són enverinaments per acumulació, s'arriba a uns límits que produeixen la mort. M'agradaria mencionar, canviant de tema, un aspecte de la ciència actual molt revolucionari que es coneix com enginyeria genètica. En aquest camp es pot arribar a obtenir resultats impensables, gairebé de ciència ficció. Per exemple, es poden canviar els gens de les espècies i obtenir varietats biològiques, i

fins i tot noves espècies. D'aquí a uns anys es podrà introduir gens als éssers humans deficitaris d'alguna proteïna determinada i resoldre aquest defecte o enfermetat molecular. De fet en els laboratoris s'està canviant avui dia els gens de determinades espècies, sobretot de bacteries. Un dels microorganismes més utilitzats és un paràsit dels intestins de l'home; si algun d'aquest animalets microscòpics sortís del laboratori amb el seu complement genètic completament canviat, essent com és paràsit de l'home, podria produir perturbacions impensables. Això es un perill evident, i podria tenir tanta o més repercussió que els efectes de la radiació atòmica. No obstant, els científics que es dediquen a aquest camp són conscients dels perills, i han establert laboratoris de seguretat anomenats P1, P2, P3, P4, P5, d'acord amb l'ordre d'importància dels experiments que s'hi fan. Del P3 al P5 els laboratoris gaudeixen d'una sèrie d'aïllaments que fan pràcticament impossible les contaminacions cap a l'exterior.

Aquestes investigacions faran canviar la medicina, l'agricultura, la indústria farmacèutica; es produiran grans quantitats d'aliments sintètics, proteïnes, tot a partir d'unes bacteries que són les productores d'aquestes substàncies. Potser sí que aquests avenços permetran un creixement de la població; de totes maneres s'ha de tenir en compte que aquestes substàncies són biomassa i les bacteries també ho són. La biomassa és limitada i no podem anar-la reciclant de forma il·limitada. Alguna vegada aquesta màquina ha de disminuir el seu rendiment i aquest fet ha de condicionar el creixement indiscriminat de la població a la Terra.

— Amb tot, però, és vostè optimista?

— Sempre cal ésser optimista. Hem de pensar que l'home té un esperit de conservació que li fa veure el que és realment perillós per a la supervivència i en aquest moment frena. En certa manera, després de l'última conflagració mundial hi ha hagut un fre dels conflictes generalitzats. Avui dia les grans potències es reparteixen la influència sobre els països i únicament es permeten conflagracions locals. L'esperança no cal perdre-la mai, ja que és el motor de la Humanitat que la fa progressar en tots els aspectes de la vida. — Sagal

PER CAP D'ANY SORTIRÀ!

GUIA D'EL PRAT 1.980

TODOS LOS DATOS
DE INTERES PUBLICO LOCAL

CASI UN MILLAR
DE COMERCIOS E INDUSTRIAS
CLASIFICADOS
POR ACTIVIDADES

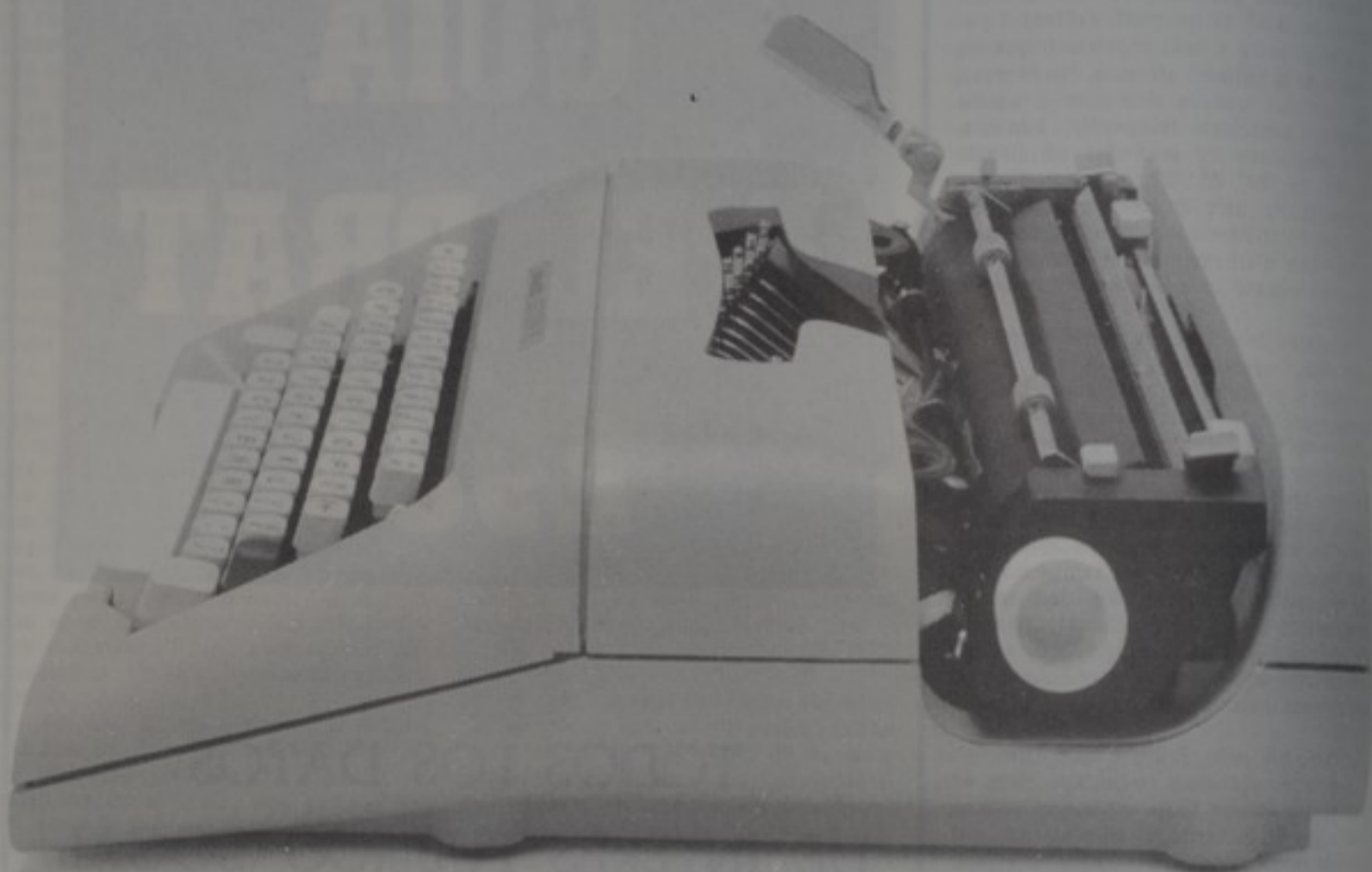
PLANO DE LA CIUDAD

de venta en quioscos y librerías

Li convé
anunciar-se a

Delta
LLOBREGAT

MAQUINAS DE ESCRIBIR PORTATILES

CASTILLA 33
T. 3793749
EL PRAT

SERVEI SECRETARIA

VEA ESTOS DIAS NUESTRA EXPOSICION DE
MAQUINAS DE ESCRIBIR PORTATILES
MAS DE 20 MODELOS A ELEGIR

SERVICIO TECNICO PROPIO

La Germana Maria Sans, 50 anys de vida religiosa

Com un argent viu d'activitat inesgotable, i l'actitud innata de servei, volcada als demés en una tasca continuada que es multiplica i creix. Com una força que es diversifica en les mil facetes de la vida en una entrega total... Així és la Germana Maria Sans: petita i humil, inquieta, sensible i ferma, neta de cor, i sempre oberta a l'esperança de la flor de la joventut dels seus 74 anys. Ara celebra les Noces d'Or de la seva professió religiosa a la Congregació de les Carmelites Missioneres.

La tenim aquí davant, entre esporuguida i il·lusionada, sostenint una petita lluita amb ella mateixa perquè li hem demanat que contesti unes preguntes per a DELTA amb motiu de l'homenatge que les seves ex-alumnes li han preparat, i això de sortir en els papers, sembla que vagi contra la seva modèstia.

—A on va néixer, Germana Maria?

—Mira, noi, jo vaig néixer a Barcelona l'any 1906, però de petita vaig anar a viure a Igualada amb els meus pares. Allí vaig tenir la sort de ser confirmada pel Dr. Torres i Bages.

Es passa la mà pel seu escapulari, com si volgués allisar una arruga imaginària i rebl i, aixeca el cap amb el gest característica del qui intenta fer memòria d'uns temps llunyans —pero presents, en el record— i continua:

—A casa n'hérem cinc. El pare, la mare i tres germanes: Francesca, Montserrat i jo. Quin gran home era el meu pare Salvador! Senzill, assenyat... Bo! I la meua mare, Pepeta, activa i exigent amb totes nosaltres... —el seu rostre indica una lleugera emoció—. Mai no em cansaré de donar gràcies a Déu dels pares que m'ha donat!

Per un moment, la seva mare, morta ja fa anys, i la seva germana Francesca —que els deixà en plena joventut— però sobretot el seu pare, mort en circumstàncies tan intenses, sembla que hagin pres vida corpòrea... Es ella mateix qui, amb un sospir, trenca el silenci:

—Sí, ja només quedem la meua germana, el meu cunyat Joan i jo.

Després d'un moment de melangiosa recordança, el rostre se li il·lumina amb un somriure ple i obert i ens diu:

—Déu li ha donat cinc fills a la meua germana i a mi cinc nebots i cinc rebonets. Puc ben dir que formen una gran família.

—Per què va entrar al convent?

Ha quedat una mica sorpresa per la pregunta tan directa, encara que no triga gaire a contestar amb una gran seguretat, filla de la fermesa d'unes conviccions fortament arrelades:

—Jo vaig entrar al convent per un afany d'entrega als demés. Tenia 23 anys i la meua decisió fou ben meditada i mai me n'he penedit d'aquell pas, que ha estat tan trascendental per la meua vida. Només em dol no haver sabut fer més del que he fet. No trobo paraules per donar gràcies al Bon Déu per la vocació que va donar-me i que m'ha anat afermant cada vegada més i a la meua volguda Congregació a la que dec tant i tant amb la realització plena que ha saturat de goig i pau la meua vida.

—Germana Maria, quan va arribar a El Prat?

—La meua arribada a El Prat es va produir a l'any 1940, en uns moments ben significatius de la nostra història; moments en que tothom necessitava de tothom i nosaltres, les germanes del col·legi, vam sentir el calor d'una gent que ens va ajudar en la mida de les seves forces i per això nosaltres vam correspondre amb la nostra total entrega, i fruit d'aquesta interacció es va fer possible la nostra integració plena en aquesta comunitat pratenca, continuant la gran labor de les germanes que ens havien precedit en els moments difícils. Jo he d'agrair molt a la bona gent d'El Prat, i personalment, em sento una pratenca més.

—Hi ha molta diferència entre El Prat que va conèixer a la seva arribada i el d'ara?

—Es tot molt diferent. En pocs anys ha canviat la seva fesomia externa i àdhuc la manera de viure la gent. Que n'era de diferent aquell Prat d'abans! Més petit, molt acollidor i més humanitzat. La gent no tenia tanta pressa i tenia més temps per dedicar-lo a les activitats culturals. Malgrat els temps difícils que atravesàvem, es vivia una efervescència i una inquietud desconeguda en els nostres dies. No coneixíem aquests gratacels que esgratinyen el cel amb aquests boscos d'antenes que els coronen. Pertot arreu es trobaven cases de pagès, camps conreats i fèrtils i tu ja saps que la vida de la pagesia es més tranquil·la, més quieta... més difícil.

—Quins són els llocs a on ha exercit la seva activitat?

—El meu primer destí fou el Col·legi de Gràcia, a on també hi vaig fer el Noviciat, i després em van destinar a El Prat, i aquí hi vaig romandre fins al 1949 en què vaig anar

a Sants. D'allí, novament a El Prat, l'any 1965 i fins que Déu vulgui.

—De totes les activitats que ha dut a terme, quines són les que ha fet més a gust?

—Bàsicament m'he dedicat a l'ensenyança, però la meua preocupació fonamental ha estat buscar el mitjà més apropiat perquè les noies tinguessin ocupats els temps dedicats al lleure, i així, en el col·legi, hem fet teatre, ballet, excursions, vetllades culturals, etc. El nostre col·legi era obert els diumenges i dies feiners, tant per a les alumnes com per a les ex-alumnes, els pares i tota la joventut que s'hi sentia bé. El col·legi era un lloc de reunió, i també per passar-ho bé. Comprenc que aquesta tasca és molt sacrificada i difícil, i avui, per desgràcia és quasi impossible de dur a terme, doncs hi ha llocs de diversió molt diferents, encara que jo veig que la joventut no està satisfeta, no queda plena amb aquestes diversions i busca contínuament sensacions noves, i de vegades, —massa vegades— busca aquesta evasió en la droga, l'alcohol i en altres coses. Hauria de ser per a tots una veritable preocupació buscant-hi la manera de donar-los-hi o que ells la trobessin, el que els fa falta.

—Vostè que ha tractat diverses generacions de joves, podria concretar quines són —a grans trets— les diferències de la joventut d'ara i la d'abans?

—Jo crec que no hi ha cap diferència. Per mi, la joventut sempre és oberta, agosarada i generosa. El que ha canviat són les circumstàncies. La vida familiar ha perdut els lligams que la mantenen unida, i molts pares han adoptat una postura poc ferma. Per ells, el seu axioma és: "Que els meus fills tinguin tot el que jo no he pogut tenir", i per mi, això és un error de conseqüències greus. Hi ha d'altres que creuen que pagant un bon col·legi als seus fills, ja tenen dret a exigir una bona educació i així es desentenen de l'educació dels seus fills. Tot sembla complicat, tant que caldria comprendre's. En una paraula: s'ha oblidat que la família és la primera escola per als nens.

—Hem pogut comprovar que vostè, Germana Maria, és una persona molt popular. A què es degut això?

—Jo no crec que sigui així —ens diu—, doncs actualment les meves activitats van encaminades a la gent senzilla: catequesi a les parròquies de Snt. Pere i Snt. Pau i de Snt. Cosme i Snt. Damià, visitar malalts, organitzar algunes excursions familiars, etc. que, com pots veure, no són coses que donin popularitat. No negaré que hi ha molta gent que em coneix i la que jo conec, però d'això a ser popular...

Sabem de cert que la Germana Maria no ens ha dit tot el que ella fa, i que podríem contar anècdotes ben expressives que ella no vol que diguem. Sí que direm, però, que, després d'aquests 50 anys de professió religiosa, té una energia que molts joves li envejarien. I per això, per acabar li preguntem:

—Què se sent, Germana Maria, quan després d'una vida viscuda amb plenitud, es

poden celebrar els seus 50 anys de professió religiosa?

—Jo, personalment, sento una gran il·lusió, i també una mica de por. Sempre penso en tot allò que hauria pogut fer i no he fet, i si vols que et digui la veritat, estic una mica atabalada, doncs m'han dit que volen fer-me un homenatge, i crec, sincerament, que hi ha altres persones que ho mereixen més que jo.

Diexem marxar la Germana Maria que, com sempre, té molta pressa, i que ens ha fet estar drets. No té remei, doncs així és, i així pensa, una dona, petita i ferma, totalment entregada a la seva vocació, a la qual respongué ara fa tot just 50 anys. Per molts anys, Germana Maria!

J.M.M.P.

FOTOGRAFIES DE L'HOMENATGE A LA GERMANA MARIA

Foto Tomàs

REPORTATGES
NÚPCIES
BATEIG
CONFERENCIES etc.

Ferran Puig, 41
Teléf. 379 07 53
PER TREBALLS URGENTS
Teléf. 379 11 46

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

NILFISK

ÉS QUALITAT Neteja ràpida i segura

Heus ací la més potent força d'aspiració, generada per l'extraordinari motor **NILFISK** de 700 W, i l'eficient gamma d'accessoris que fan de **NILFISK** el més útil netejador de moquetes i llars.

És l'únic que amb capacitat de 8,25 litres de cabuda de pols, manté al màxim la seva aspiració, gràcies al sistema ciclònic que l'ha fet famós.

NOU
MODEL
GS-80

30%
més
d'aspiració

DE VENDA A:

telerradio[★]

Avgda. Verge de Montserrat, 127 - ☎ 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT

per als que saben comprar... i estalviar

Convergència, on vas?

Aquest curs 1980-81, té com una de les característiques essencials la completa disbaixa, en la planificació de l'ensenyament del català.

Ara que la llengua catalana és inclosa en els programes oficials d'Ensenyament.

Ara que el Govern de Convergència i Unió té les competències en Ensenyament, que mai cap altre Govern del nostre país ha tingut.

Ara, la nostra població, amb un total de 249 aules (Parvularis, EGB, Educació Especial) només disposa de 155 aules en les quals s'ensenyi la llengua catalana.

Ara, que el Govern de C i U, té poder decisor en matèria d'ensenyament; El Prat de Llobregat només disposa de 13 professors de català, que malgrat la seva bona tasca, només poden cobrir un 38 per cent del total esmentat. Obviament això succeeix per raons físiques, ja que 13 professors estan ensenyant la llengua catalana en 97 aules. La resta, 58 aules, són cobertes per un grup de mestres nacionals amb bona predisposició al respecte.

Tot això fa que, avui, ens trobem amb quasi 3.500 escolars pratencs, que no tindran aquest curs ensenyament del català. Que, he de recordar, és UNA ASIGNATURA COM QUALSEVOL ALTRA de les incloses en els Programes Oficials.

Cal seguir fent memòria a molts desmemoriats; ahir, fa tres anys, l'Ensenyament del català era impartit a un 90 per cent dels escolars pratencs.

Que està passant, senyors?

En un altre ordre de coses, la C. de Cultura, a través dels seus màxims responsables, Max Canher, Aina Moll..., es pronuncia rotundament sobre la normalització de la llengua catalana. Recordin els lectors de el projecte de PLA QUINQUENAL, de la Conselleria, al respecte d'aquesta qüestió.

Que està passant, senyors?

Davant de la situació en què es troba l'ensenyament de la llengua catalana, l'escepticisme i el desencís es fa patent en moltes famílies de pratencs.

Quina és la veritable política educativa-cultural del Govern de C i U?

On és la necessària coordinació entre la Conselleria d'Educació i la Conselleria de Cultura?

Ara que sembla que molts ja han perdut la memòria i no es recorda ni el contingut de l'Estatut d'Autonomia (molt minso per cert), m'agradaria que tornessin a llegir l'Art. 3 de l'Estatut (si pot ésser més d'una vegada).

Doncs bé, jo penso que el Govern de C i U no aconsegueix aquest article 3, pel que fa a la nostra població.

Jo penso que aquest Govern ha facilitat les demagògiques pintades que signades per "los emigrantes" s'estan efectuant en tot el cinturó industrial. Aquestes pintades, tot i que, es pot pensar han estat efectuades per elements feixistes; poden (si el Govern de C i U no rectifica) manifestar els sentiments interns de moltes famílies immigrants.

Com voleu fer una Catalunya Catalana, Honorable J. Pujol?

Es que la vostra política educativo-cultural, només és de clienterisme polític?

O és que que voleu dividir Catalunya?

«Tribuna» és l'espai que DELTA té obert a les opinions de les forces polítiques, socials i sindicals del nostre poble, a les que convidem a utilitzar les planes del nostre periòdic, seguint la pauta d'independència informativa que des del primer dia hem volgut que sigui característica d'aquestes planes.

Es parla de catalanització, es vol catalanitzar; però a El Prat de Llobregat quasi 3.500 escolars no reben l'ensenyament del català, 1.000 famílies contempen amb escepticisme els jocs d'artifici.

Perquè esteu marginant 1.000 famílies de pratencs. De pratencs, d'avui, de demà i de passat demà.

El Govern de C i U vol construir Catalunya, s'ha declarat en moltes ocasions.

Quina Catalunya? La Catalunya de tots? o la Catalunya de C i U?

El Govern de C i U té fermes propòsits de normalització de la llengua catalana, els nostres informatius, dels rètols dels carrers, dels documents oficials..., i fins i tot de la Guia Telefònica.

Però, trindrem més professors de català el curs que ve?

Els tindrem tots o els rebrem amb comptagotes?

Senyors, el nacionalisme no acaba amb poder escriure Catalunya amb NY, ni amb dos nous virreis, que prenguin possessió del seu càrrec en català.

Senyors, ja n'hi ha prou! CATALUNYA és quelcom més que una GRAN BOTIGA!!

Ramon Arcarons

Rèplica de CDC a les declaracions del Regidor Lluís Mijoler

En relació a les declaracions fetes en el darrer num. de DELTA pel Secretari de la Comissió Esportiva del Comitè Central del PSUC i Regidor del Consistori Pratenc, en Lluís Mijoler, en les que fa particular referència a una intervenció dels membres del Grup Municipal de CiU en un Ple Municipal, volem fer les següents precisions:

a) El no pertànyer a una Comissió Informativa, Sr. Mijoler, no impossibilita la intervenció de qualsevol regidor en un debat públic i menys en un Ajuntament democràtic. Entenem en qualsevol cas, que el qualificatiu de "desmesurado afán de protagonismo", respon més aviat a la falta de pràctica democràtica d'alguns homes del PSUC, que s'enfaden quan se'ls porta la contrària.

b) El que no aclara el Sr. Mijoler és la qüestió que va donar lloc a l'actuació dels regidors de CDC en el Ple de referència, el qual sí que provocà un fort debat en el si de l'actual Consistori. El tema del debat era la construcció del Pavelló Poliesportiu o més aviat la cubrició d'una pista.

En l'Expedient del Ple hi havia incorporats uns plànols en el que es contemplava clarament els vestuaris de l'actual pista de bàsket de les instal·lacions del "Fondo d'En Peixo", dins del projecte del Pavelló.

El fet és que el Pavelló poliesportiu s'ha instal·lat a la Zona Esportiva Sagnier, però com era de suposar els vestuaris no ha estat possible traslladar-los i per tant el Pavelló, Sr. Mijoler, no es pot emprar encara avui. Això és un acte demagògic?

c) Cal recordar també que en el Ple de referència, el Grup Municipal de CiU va demanar unes hores de "plaç" per reconsiderar damunt el terreny, conjuntament amb els membres del Club afectat, les possibilitats reals d'execució de l'esmentat Pavelló en l'emplaçament del "fondo d'En Peixo" que era en definitiva el lloc on els usuaris demanaven. Aquesta petició fou inexplicablement denegada pels Grups municipals majoritaris en l'actual Ajuntament.

Grup Municipal de CiU

Delta ¿un periódico independiente?

El que una publicació difícilment pueda mantener una neutralidad ideológica, no es contradictorio con el mantenimiento de una información honesta, objetiva, con un saludable espíritu crítico y con un claro sentido de servicio a la comunidad a la que va dirigido.

Pero si una publicación toma como norma el confucionismo informativo; como base el rumor, cuando hace acusaciones sin pruebas concretas, cuando las consideraciones no tienen como punto de análisis las argumentaciones de las partes afectadas, sólo resaltando y utilizando frases fuera del contexto en que fueron dichas, difícilmente una publicación puede considerarse honesta, objetiva, crítica y con un sentido de servicio a la comunidad.

Desgraciadamente, este es el caso de DELTA; o mejor dicho, de una parte de la redacción de DELTA, porque no me resigno a creer que toda la redacción de DELTA tenga por objetivo el ataque personal y la manipulación informativa.

¿Cómo puede entenderse, sino, los furibundos ataques y acusaciones, sin PRUEBAS, del que son objeto miembros no concretos del Consistorio?

¿Cómo puede entenderse o explicarse el "pressing" que está haciendo DELTA en contra del Ayuntamiento de izquierdas de nuestra población?

¿Qué pretende la redacción de DELTA intentando implicar a la A.V. del barrio de San Cosme en el "affaire Liamco" cuando hay pruebas testificables, documentos, actas... que demuestra que son miembros de dicha Asociación "los que tiran de la manta" y que es debido a la presión que hacen en la Delegación del Ministerio de la Vivienda por lo que se inicia la investigación?

¿Cuál es el "profundo trabajo periodístico" de DELTA cuando "casi todo" el informe en el affaire Liamco se basa en recortes de la prensa barcelonesa de días anteriores?

Si tan segura está la redacción de DELTA de las implicaciones de Pepin Fernández en este affaire, ¿qué esperan a presentar

su denuncia, con PRUEBAS CONCRETAS al Juzgado correspondiente?

¿En qué se basa la redacción de DELTA, para denunciar que el Alcalde, Antonio Martín estaba encubriendo una ilegalidad urbanística? ¿En la contradicción de frases concretas sacadas de contexto?

¿QUE DELTA APORTE PRUEBAS CONCRETAS!

¿Por qué DELTA no reconoce la firmeza del Ayuntamiento en el asunto Casaferra en derribar y en sancionar económicamente a la empresa infractora?

¿Por qué DELTA no reconoce la firmeza y la posición unánime de todos los partidos presentes en el Ayuntamiento?

¿Cómo se atreve DELTA a cuestionar una solución "legal desde el punto de vista urbanístico" cuando DELTA sabe, o debería saber, que el anterior Ayuntamiento, en el que por cierto había miembros de la actual redacción de DELTA, reordenó urbanísticamente la zona del "affair Liamco" de manera ilegal?

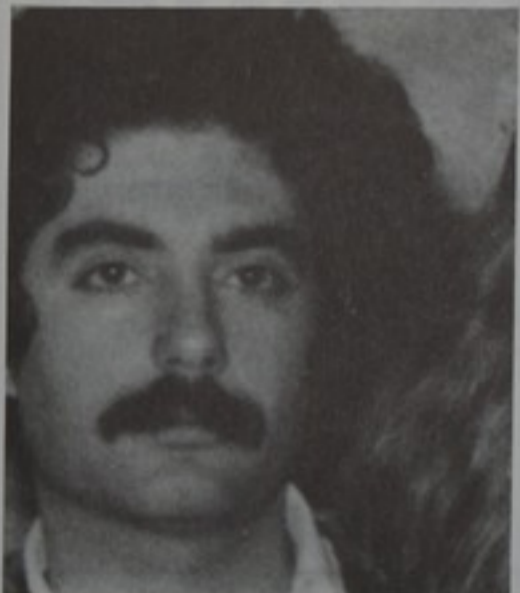
¿Cómo pretende implicar a miembros del actual Consistorio con las constructoras locales, cuando es más que manifiesta la relación que ediles del anterior Ayuntamiento tenían con constructoras locales?

Está claro pues, que en DELTA no hay ni objetividad informativa, ni espíritu crítico.

Lo que para mí está claro, es que DELTA, como portavoz de la derecha política local, no puede permitir que el Ayuntamiento de El Prat esté regido mayoritariamente por hombres de izquierda. Por hombres HONESTOS que sirven a la comunidad que les ha dado su confianza. Por hombres que podrán tener sus errores, ¿quién no los tiene? Por hombres a los que el partido en el que milito tiene una total y absoluta confianza porque son hombres TOTALMENTE RESPONSABLES Y HONRADOS.

No es fácil introducirse en la maquinaria administrativa y burocrática del Ayuntamiento, y en la redacción de DELTA hay quien tiene suficiente experiencia para ello. Sería trágico-cómico que si tuviera que escribir una nueva carta a DELTA, tuviera que titularla EL ACUSADOR, ACUSADO. ¿No creen ustedes?

Josep Pérez i Moya
Secretari Polític del P.S.U.C.
de El Prat de Llobregat

Puntualizaciones a la incoherencia de un político ingenuo

Siguiendo nuestra acostumbrada independencia informativa publicamos el texto que nos ha remitido Josep Pérez i Moya, secretario político del PSUC local. En el mismo se vierten acusaciones contra esta redacción ("parte de la redacción", dice el firmante, lógicamente desconocedor de que los textos que le preocupan fueron aprobados por unanimidad tras un detallado examen de hechos y pruebas), pero la línea editorial de servicio a la Democracia, a Catalunya y a este Prat, desde la honestidad informativa que nos hemos impuesto, hacen que ante las panfletarias acusaciones de nuestro comunicante no debamos ni tan siquiera arrugar el entrecejo.

Según el señor Pérez acusamos sin pruebas concretas, manipulamos opiniones, difícilmente podemos ser honestos, objetivos y críticos; nos dedicamos al ataque personal careciendo de pruebas, implicamos en los escándalos precisamente a quienes "tiraron de la manta", involucramos a sus compañeros de partido en encubrimiento de ilegalidades, no reconocemos la firmeza de nuestros ediles en derribar y sancionar a los infractores, puede que tengamos redactores que cometieron ilegalidades cuando eran concejales, puede que estemos relacionados con constructoras, somos el portavoz de la derecha local, no queremos admitir que el ayuntamiento esté regido por hombres de izquierda honestos, tenemos expertos en introducirse en la maquinaria administrativa y burocrática de nuestro ayuntamiento... ¡En fin!

Que un secretario político de un partido con el historial de lucha del PSUC sea tan poco responsable como para habernos remitido este trágico-cómico escrito, aumenta las preocupaciones que ya manifestamos en un editorial anterior y nos hace pensar en aquello que decíamos: "Si fallan los hombres, los partidos deben cambiarse. Pero, ¿existen estos hombres nuevos, se entiende que sean aptos, eficaces y probos?" El ejemplo que nos da precisamente quien por su cargo debiera ser la pieza clave en la hora de juzgar el triste papel que están haciendo algunos ediles compañeros suyos de partido, hace que nos preguntemos de nuevo si existen dichos hombres. La conclusión es deplorable.

Así no vamos a llevar la Democracia a ninguna parte, señor Pérez; es decir, dirigentes como usted la están llevando de cabeza al foso de una nueva autarquía. ¿Cómo se atreve usted a soltarnos una perorata como ésta, cuando, si DELTA se hubiera callado la denuncia recibida, nada menos que 110 familias hubieran podido caer en la telaraña de un auténtico fraude? ¿Acaso algunas de ellas no pueden ser votantes de su partido? ¿Cómo se atreve usted a justificar que los dirigentes de una asociación de vecinos se dejen embaucar por un presunto estafador aceptándole regalos cuyo coste asciende a millones de pesetas y encima se nos presentan como "denunciantes"? Y dice usted que carecemos de pruebas, que nos basamos en rumo-

res...; pero resulta que a consecuencia de nuestra falta de pruebas el Ayuntamiento se propone derribar un edificio de ocho plantas. ¿Cómo es posible que diciendo estas incoherencias sea precisamente usted el Secretario Político de un partido de la tradición que tiene el PSUC?

¿Dónde están los datos que aporta en su defensa? ¿Qué nos dice usted de nuevo? ¿Pretende embaucar a los lectores de DELTA volviéndoles el mundo al revés? ¿Desde cuándo los periódicos se dedican, además, a presentar denuncias en el Juzgado? Parece una ingenuidad lo que usted plantea, y lo es, pero nuestros lectores no son tan ingenuos como usted, como para no darse cuenta de que lo que pretende sencillamente es cambiar los papeles, para que sus compañeros de partido no tengan que demandarnos por injurias, que sería lo normal si hubiéramos mentido. ¿Se da usted cuenta de cuan fácil se desmonta el numerito que ha venido a representarnos en las páginas de este periódico?

Lo mismo sucede con eso del "acusador, acusado" con que pretende amenazarnos haciendo juegos de palabras con una presunta "reordenación urbanística ilegal". ¿Y usted se atreve a hablarnos de "sentido de servicio a la comunidad, de manipulación informativa, de acusaciones sin pruebas..." al tiempo que lanza, así tan bonitamente un infundio? Estas páginas de DELTA están abiertas para que publique usted relación exacta sobre el particular, (ya sabe: datos, nombres, hechos..., exactamente como lo viene haciendo DELTA). Si no lo hace usted así, el suyo va a ser el papel de la triste figura que hace el ridículo ante la opinión pública constituida por nuestros lectores, que por cierto han aumentado de modo considerable últimamente.

¡Ah!, pero... somos el portavoz de la derecha política", así quisiera etiquetarnos usted con una nueva muestra de ingenuidad. Ahora la prensa de derechas denuncia a los especuladores, a los chantagistas, a los oportunistas, a los estafadores... ¡Cómo está cambiando el mundo, caramba! Mire usted si ha cambiado, señor Pérez, que ciertos elementos de nuestro Ayuntamiento "de izquierdas" —como usted dice—, se han dedicado últimamente a especular con el suelo vendiéndose una calle, a hacer la "vista gorda" ante las infracciones urbanísticas, al coqueteo con los "golfos" capitalistas, al chantaje, a los viajecitos por el país a costas del erario público..., al igual que hacían aquellos políticos de derechas a los que aquel otro DELTA, el desaparecido SEMINARIO PRAT, y sus redactores, una buena parte de los cuales hacen estas páginas, les hicieron estallar las verdades en la cara. También entonces se nos acusaba de no ser objetivos, ni veraces, ni honestos... Pero un día se sacaron a la calle las urnas y no quedó de aquellos políticos títere con cabeza. Para ellos éramos de izquierdas, comunistas incluso. Ya ve usted.

Delta
LLOBREGAT

COMPRA-VENTA DE COCHES DE TODAS LAS MARCAS

automóviles **PRAT**

Seguros Generales
AGENCIA OFICIAL DE LA UNION Y EL FENIX ESPAÑOL

Carretera Marina, 1 y 24
Gaiter de Llobregat, 82-86

Teléfs. 379 22 40 - 379 25 16 - 379 24 50
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Calçats QUERALT

de L. CANUDAS-CAMPS

BON NADAL

Frederic Soler, 20 El Prat de Llobregat

CANSALADERIA

Cal Cinto de la Remei

ANY 1898

IGNASI RIBAS

Ferran Puig, 2 Teléfon 379 01 41
EL PRAT DE LLOBREGAT

LANAS PHILDAR

LES DESEA FELICES FIESTAS

LANAS	Servicio de encargos
MEDIAS	a medida
CALCETINES	a mano y máquina

Jaime Casanovas, 5 Teléfono 370 35 52
EL PRAT DE LLOBREGAT

**Mutuallitat
de la FIATC**

Aseguranses generals

Agent:
PAU MONÉS CAMPMANY

Carrer Major, 11

AUTOMOVILES
 VENIDA

COMPRA VENTA VEHICULOS TODAS MARCAS Av. V. Montserrat, 57-61

Avda. Anselmo Clavé, 13

auto-recambios
neumáticos

prat

MONTSERRAT MESTRES

Teléfono 379 04 07 - EL PRAT DE LLOBREGAT

EL FONDO DE LOS REPTILES

Gran parte de la prensa nacional y la mayoría de partidos políticos, están preguntando al Gobierno qué cantidad de dinero destina al llamado "fondo de reptiles". Tal denominación se debe a don Benito Pérez Galdós, cuando se refería a la cantidad de dinero que destinaba el Gobierno de turno, para compensar los favores de los profesionales de la información, que por aquellos tiempos, se dedicaban a ensalzar la gestión gubernamental. Y el tema vuelve a estar hoy de rigurosa actualidad.

Si como se asegura —y nosotros estamos convencidos de ello—, la UCD libra importantes cantidades de dinero a un determinado grupo de periodistas y periódicos para que vendan una buena imagen del partido gubernamental, los ciudadanos de a pie nos preguntamos si tal práctica —con diferencia de matiz económico— no la llevan a término también otros partidos que controlan, asimismo, importantes parcelas de poder a nivel regional y local.

Esta razonable duda, se nos plantea, al leer las crónicas que sobre el acontecer municipal local, están publicando la mayoría de los corresponsales de la prensa diaria barcelonesa, acreditados en El Prat. Estos periodistas más bien parecen ser portavoces —algunos de ellos con militancia política conocida— de determinados grupos políticos en poder, que narradores objetivos de la actualidad.

Y si no es así, que se nos diga, por ejemplo, por qué razón ningún corresponsal que sepamos, ha dicho que el actual teniente de alcalde de Obras de nuestro Ayuntamiento es contratista, lo que aparentemente, le invalidaría para el cargo al ser a un mismo tiempo, juez y parte. O por qué la prensa barcelonesa —salvo una excepción— a través de sus corresponsales, no ha informado de una supuesta tolerancia del alcalde para levantar un edificio ilegal. O por qué no se denuncian las supuestas implicaciones del teniente de alcalde de servicios Pepín Fernández con la empresa de la remodelación del barrio de Sant Cosme. En otros términos, por qué los corresponsales no tiran de la manta denunciando las supuestas irregularidades en el ayuntamiento de El Prat.

Con estas objeciones, sólo pretendemos aportar una prueba —al menos una más— para reforzar la evidencia diaria de que la objetividad e independencia informativa —y que DELTA también se atribuye— no existe. De la misma forma que no existe, por más que se asegure en campañas electorales, una transparencia de gestión. Es simple palabrería. El consenso en estos casos, funciona a la perfección para defender las posiciones conseguidas.

Joan Miñarro
Josep Ma. Canalias

la bústia de «Delta»

LA VENTA DE DIARIOS

A la atención del Sr. Director.

Con la presente pasamos a referirnos en uso que la vigente Ley de Prensa y demás disposiciones legales concordantes tiene previsto en cuanto al derecho de réplica, y sin que ello anule cuantas otras acciones legales correspondan tanto en cuanto responsabilidades por parte del firmante del escrito a que nos referiremos a continuación, como a la responsabilidad subsidiaria que pudiéramos proceder.

La presente, tiene relación con la carta que firmada por un "anónimo" UN LIBRERO PRATENSE, se publicó en fecha correspondiente al número 31 de la revista que Vd. dirige, mes de Noviembre.

Desea esta Asociación Profesional de Vendedores de Prensa de Barcelona y Provincia, que opera y está legalmente constituida al amparo de la Ley 1 de abril de 1977, núm. 19/77, comunicar a todos los efectos que la venta de prensa está regida por lo establecido básicamente y a nivel nacional en la Orden de 22 de abril de 1972, del M. de Trabajo, y en la cual para información de UN LIBRERO PRATENSE se desarrollan las normas reguladoras de los vendedores de prensa.

Asimismo y a nivel local, digo, provincial, se complementa la normativa aplicable al caso con las normas de régimen profesional de la Asociación que suscribe la presente, plenamente aprobadas por la superioridad competente, así como las disposiciones que de la Junta de Gobierno de la dicha Asociación se creen en cada momento oportunas para el mejor desarrollo de la profesión.

El Sr. Baudilio Balletbó Riera, Secretario de la actual Junta Directiva de la Asociación Profesional de Vendedores de Prensa de Barcelona y Provincia, la cual asimismo está integrada plenamente, y con vicepresidencia en la Confederación Nacional de Vendedores de Prensa, es el Delegado Local en El Prat de Llobregat de dicha entidad, por lo cual es su obligación velar por el pleno cumplimiento de la normativa existente en el desarrollo de la actividad de venta de prensa.

Lamentamos que una tendenciosa información que desea exponer UN LIBRERO PRATENSE, (que aunque en la firma de su escrito es anónimo, ante el juez competente dejará de serlo), quiera tergiversar de manera tan burda la actividad y buen nom-

bre personal y comercial del Sr. BALLEBÓ RIERA. Ciertamente lamentable, no obstante y aunque sea a pesar del dicho firmante anónimo, esta Asociación Profesional de Vendedores de Prensa, y en El Prat de Llobregat actuando como Delegado de la misma el Sr. Baudilio Balletbó Riera continuará inflexible en cuanto al cumplimiento de la normativa aplicable a la actividad, aprovechando desde estas páginas el recordar a todos los interesados o relacionados con el ramo profesional que defendemos y continuaremos haciéndolo a ultranza, que se está siempre a su entera disposición para intentar "solventar, lo solventable", por las vías jurídicas correctas y sin "extrañas maniobras" que al parecer dice tener que utilizar el anónimo comunicante, este, dice él, "modesto librero, a quien para mejorar su negocio se le ocurrió un día el solicitar permiso para la venta de la prensa diaria". Nos preguntamos, ¿qué ocurriría si a todos los vendedores de prensa se les ocurriera un día solicitar permiso para la venta de libros, material didáctico, papelería, etc.?

Cada gremio profesional defiende sus intereses y bien está el hacerlo. Por esto esta Asociación Profesional de Vendedores de Prensa de Barcelona y Provincia, ha defendido, defiende y defenderá en toda circunstancia al vendedor profesional de Prensa.

Alonso Martínez Ruíz
Presidente de la Asociación
Profesional de Vendedores de
Prensa de Barcelona y Provincia

EL ATENEO LIBERTARIO

Sr. Director:

La presente es para rogarle que rectifique la información aparecida en el artículo titulado "NO HABRA ATENEO LIBERTARIO" en el que se decía que el ayuntamiento debatió la cesión o no del local del ambulatorio a la C.N.T., cosa totalmente incierta y perjudicial para nuestros fines, exclusivamente culturales en nuestro Prat.

Para su información y la de sus lectores, el local fue solicitado por el "Grupo Promotor del Ateneo", no existiendo ninguna relación entre nuestro Grupo y esa central sindical, prueba de lo cual es nuestro público ofrecimiento a todos los jóvenes del Prat de 0 a 90 años sin distinción de

SUSCRÍBASE
A: **Delta**

LA UNIÓN DE BOTIGUERS D'EL PRAT

Obsequia a la seva distingida Clientela amb:

UN TELEVISOR en COLOR

UN FINAL de SETMANA a LONDRES (2 persones)

UN FINAL de SETMANA a ANDORRA (2 persones)

Sorteig del dia 3 de Gener de 1981

Demani els números que li seràn entregats gratuïtament en tots els establiments que porten l'emblema CAPIN.

LA UNIÓN DE BOTIGUERS D'EL PRAT

Obsequia a su distinguida Clientela con:

UN TELEVISOR en COLOR

UN FINAL de SEMANA a LONDRES (2 personas)

UN FINAL de SEMANA a ANDORRA (2 personas)

Sorteo del día 3 de Enero de 1981

Solicite los números que le seràn entregados gratuitamente, en todos los establecimientos que tengan el emblema CAPIN

Apretar-se el cinturó

ideologies para que nos ayuden a hacer cultura del pueblo, por y para el pueblo.

Asimismo, este Ateneo seguirá haciendo actividades en la medida que se lo permita su exigua economía, nutrida exclusivamente de las aportaciones voluntarias de sus miembros.

Sin otro particular y en espera de que en su deseo de mantener bien informados a sus lectores nos facilite el derecho de réplica, en las mismas condiciones que el aparecido en su número anterior, les saluda muy atentamente,

PROMOTORES DEL ATENEO
LIBERTARIO "PRAT"

REPLICAS A "CINCO VECINOS DE SAN COSME"

Sr. Director:

La Junta Directiva de la Asociación de Vecinos "San Damián" acordó por unanimidad dirigirse a esta Revista con el fin de aclarar algunos puntos, relacionados con las declaraciones que hacen "cinco vecinos", según manifiestan, del Barrio de San Cosme, y que creemos pueden crear confusión en la opinión pública, por lo que solicitamos sea publicada, la presente, en los términos siguientes:

"Nos ha extrañado leer, en las manifestaciones que hacen 'esos cinco anónimos vecinos', que ven en la Asociación de Vecinos 'transformado político' y 'una mafia', añadiendo más adelante que viven desde hace doce años en el barrio.

Deben saber estos, llamaremos señores, que la actuación de la Asociación de Vecinos actúa en base a los acuerdos tomados en sus Asambleas que suelen ser muy numerosas. ¿Cómo es que las objeciones que plantean en su escrito no las hemos oído en las mismas?

En cuanto a la referencia que hacen a que la AA. de VV. sirve de trampolín político a un cierto partido, nos planteamos: Si en las pasadas elecciones municipales fueron elegidos cuatro personas, para formar parte del Consistorio, de nuestro Barrio, dos con militancia en el PSOE y dos en el PSUC, ¿a qué partido se refieren estos señores?

Si las manifestaciones que preceden, nos parecen ingeniosas, las referidas a que con la labor de la Asociación no se ha conseguido nada, queremos a título recordatorio, que en los últimos años, entre otras cosas se ha conseguido lo siguiente:

Ejecución del Proyecto de Remodelación, primera fase (construcción de 416 viviendas y equipamientos), con un presupuesto cerca de los mil millones de pesetas, así como la dirección facultativa del mismo y seguimos haciendo las gestiones para que la ejecución de las cuatro fases de las que consta el Proyecto Total de las mil quinientas viviendas sea un hecho. En cuanto a la Zona nueva debemos aclarar que los proyectos que se han llevado a cabo son de dos clase: por una parte, el acondicionamiento y reparación total de la vivienda (incluido empapelado y pulido de suelos) y por otra parte, urbanización, arreglo de jardines, plazas, etc. Pero, bien es verdad que no se ha llegado a todas las viviendas, por eso, esta Asociación, ha encabezado manifestaciones para pedirle al Gobierno que dote de asignación presupuestaria para la total reparación de la zona.

Ultimament es parla molt de crisi econòmica, de la greu situació financera en el país nostre, d'apretar-se el cinturó, de sacrificis... etc. etc. Bé, això és ben cert i tots en som conscients que és veritat i que ens urgeix moltíssim posar-hi remei; i jo pregunto: com i de quina manera? Que potser veurem els primers Ministres movent el "trasero" damunt de la bicicleta? Que potser ens assabentarem que uns i altres han pescindit de dos o més cotxes dels que tenen com a ús particular? Tindrem el goig de topar-nos amb ells en agafar l'autobús o el metro? Que potser faran reestructuració del personal que omple els seus despatxos, oficines i demés? Que potser, potser, es trobaran al costat nostre omplint una sol·licitud de vivenda, de treball o de queixa per falta de l'assistència social? Estic d'acord (i això ho sabem tots), que és necessari apretar-nos el cinturó. Però tots, eh? Al contrari val més estripar les cartes. Com molt bé li preguntava un periodista al Sr. Calvo Sotelo, el poble vol saber com s'administren els seus diners. Vol saber el perquè de certes importacions de certs productes que aquí ens obliga l'excés de producció a llençar-ho al femer, si més no, a vendre'l a baix preu. L'apretar-se el cinturó (tots), ho trobo molt bé, però existeix un gros inconvenient; el cinturó del productor a nivell de classe baixa, sol tenir uns traus cada quinze centímetres, mentre que el cinturó del capitalista sol ésser cada dos centímetres.

Resultan en su escrito la situación privilegiada de algún miembro, de esta Asociación para conseguir pisos, concretamente a Jordi Izquierdo y a Luis Fernández, debemos decir que el primero era uno más en las 193 solicitudes que tramitó la Asociación de Vecinos en su día y que el caso de éste estaba en la misma situación que otros solteros que ignoran en su escrito; en cuanto al segundo, lo hicimos público en su momento y nos reiteramos ahora, diciendo que este caso concreto ha sido otro "caso de especulación" como tantos otros que se han producido y se siguen produciendo en nuestro barrio, y que también ignoran.

Se dice también en el referido escrito de los "cinco" que la Asociación de Vecinos apoyaba a la Empresa Liamco, S.A., ante el Ministerio de la Vivienda, diciendo que era la mejor y la más honrada, con el fin de que le adjudicaran los proyectos.

En esto tienen parte de razón, pero teniendo en cuenta que su presencia en el Barrio, nos referimos a su llegada no fue por nuestra gestión, y que lo hubiéramos hecho con cualquier otra Empresa porque nuestra Asociación con sus Técnicos ha controlado y controla hasta el último ladrillo que se ha puesto en nuestro barrio, pero como se ha demostrado, que entre la Empresa y

Així que en un productor de la classe baixa apretar-se un xic més el cinturó representa no deixar pas a l'estómac per al seu lliure funcionament; per les classes afavorides econòmicament no representa pràcticament cap esforç. Aquí es troba la gran diferència, aquí és on la mentalitat del poble es subleva i diu: serà una apretada de cinturó equitativa per a tots? Els temps són difícils, molt difícils diria jo, però jo crec també que mentre els governants no donin exemple, mentre no es doni el cas de veure tot un senyor ministre espolsar-se les sabates del fang trepitjat, mai no es podrà obligar el poble a apretar-se el cinturó com és degut.

En una taula rodona d'informació local un dels assistents preguntà a la taula com s'explicava que un país tan petit com és Cuba, tingués una economia molt més sanejada que la nostra. Vaig ésser jo el contestador. Amic meu, Cuba té un Fidel Castro que quan fou precís, agafà la falç per segar la canya de sucre i el que no combregava amb la seva doctrina l'enviava al "Paredón" (?) També vâreig dir-li que amb el darrer cas no hi estava d'acord, doncs sóc enemic de l'obediència pel temor, però sí que això és responsabilitat de tots i cada u de nosaltres, el que tot funcioni d'una manera justa i equitativa per a tots igual.

UN NOI DEL PRAT

unos Funcionarios del Ministerio de la Vivienda tenían "su tinglado" para estafar, no al Barrio, sino a la Administración poniendo como justificante, no el Barrio de San Cosme, sino diecisiete barrios. Creemos que no es nuestra misión controlar la Administración, pero aún así HEMOS DENUNCIADO, APORTAREMOS LAS PRUEBAS Y SEGUIREMOS LUCHANDO para que el esclarecimiento de los hechos sea total y pague todo aquel que esté implicado.

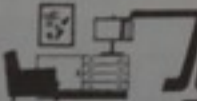
Acaban sus declaraciones manifestando su apoyo al periodista Sr. Dobaño, diciendo que ha demostrado valentía al llamar las cosas por su nombre. Sólo decimos que dicho señor tendrá que justificar sus afirmaciones ante los Tribunales y estos "cinco desconocidos" no han querido imitar al Sr. Dobaño, creemos que por falta de calificativo que dan al mencionado Sr. Dobaño.

Queremos acabar diciendo que estas aclaraciones, las hace la AA. de VV. por respeto a la opinión pública, pero las conclusiones que hemos sacado de los "cinco desconocidos" han sido de creerlos COBARDES, MENTROSOS E INTENTAR MANEJAR a la opinión pública ESCONDIDOS EN EL ANONIMATO".

Por la Junta: el Presidente
de la A. V. San Damián
Francisco Martín Valencia

Muy Sr. nuestro:

Los abajo firmantes, vecinos del Barrio de Sant Cosme de El Prat de Llobregat, tenemos a bien dirigirnos a Vd., a fin de obtener su mediación, para que pueda ser publicada la presente en la revista que dignamente dirige, pues nos vemos en la necesidad de contestar a los cinco "DESCONOCIDOS" que dicen ser vecinos de Sant Cosme, y que en el pasado número de DELTA hicieron unas manifestaciones, a nuestro humilde entender, muy alegremente y para que la opinión pública pueda juzgar en base a otras opiniones de

muebles Iglesias

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11
Teléfono 379 18 73
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

vecinos del mismo barrio, pero con nombres y apellidos, queremos hacer algunas puntualizaciones sobre los temas a que hacen referencia en su escrito.

"Hemos leído con indignación, algunos vecinos de Sant Cosme, las manifestaciones que hacen los CINCO OVNIS que amparándose en el anonimato, creemos que por cobardía pues en el caso contrario tendrían que defender las afirmaciones que se atreven a hacer ante los Tribunales, tratan de crear confusión y como no, agravar la lamentable situación de nuestro sufrido barrio.

Debemos aclarar, en primer lugar, la referencia que hacen en su escrito, relacionada con la Asociación de Vecinos, diciendo solamente que desde su fundación, sus Asambleas han estado abiertas a todo aquel que ha querido asistir, sin distinción de su calidad de "socio" o "no socio" y en las mismas en el punto del orden del día ruegos y preguntas, se ha permitido hacer uso de la palabra a cualquiera de sus asistentes, no entendemos como en ninguna Asamblea hemos oído las declaraciones que hacen a la mencionada revista. Queremos añadir que, en cuanto a la referencia que se hace a que la Asociación ha servido de trampolín político a cierto partido político, de los veinticinco concejales que componen nuestro actual consistorio UNO tan solo era miembro en aquellas fechas de la Asociación y que para su presentación como candidato presentó, previamente su dimisión a la Junta Directiva. Si tenemos en cuenta que el Barrio de San Cosme, en cuanto a población se refiere, es el veinte por ciento de nuestro pueblo, creemos que hay un desfase en tales declaraciones.

En cuanto a la mención que hacen sobre el piso que adquirió don Jordi Izquierdo, queremos refrescar la memoria a "esos sujetos" y decirles que se han olvidado de los otros diecinueve solteros que también adquirieron su vivienda, pero todos ellos, creemos, como cualquiera puede comprobar, que lo adquirió con pleno derecho, pues la Ley permitía tales adjudicaciones, siempre que los solicitantes contrajeran matrimonio dentro del plazo de un año al de adjudicación de la vivienda y en el caso de Jordi Izquierdo se cumplieron tales requisitos. Igualmente queremos hacer hincapié en el caso concreto del hermano de don José Fernández, diciendo que dicho señor fue uno de tantos "especuladores" que han pasado por nuestro barrio, y que el mismo José Fernández en una Asamblea, siendo Presidente, denunció este hecho concreto y la Junta Directiva, de acuerdo con la Asamblea, lo trató con mucho más rigor que otros casos parecidos.

Por último tenemos que denunciar rotundamente, cualquier manifestación que intente introducir elementos distorsionadores, en el proceso de la posible ESTAFA-CORRUPCION de algunos funcionarios del I.N.V. y de la Empresa Lianco, S.A., aclarando que si estuvieran bien informados, al barrio concretamente, no le han estafado nada, sino al Estado, y que en el mismo caso están otros diecisiete barrios de la provincia de Barcelona. Podemos entender, por el sentido de esas manifestaciones que los "individuos" que hacen tales declaraciones, quieren justificar el reprochable y desdeñable hecho que han propiciado los señores que están en la "Cárcel Modelo de Barcelona" y por otra parte paralizar el proceso que pueda llevar a la aclaración de los hechos para que todos los implicados en este tema paguen lo que en justicia les corresponde".

Sin otro particular y esperando vernos satisfechos, pues creemos de vital necesidad de utilizar nuestro derecho, con la publicación de la presente, les saluda muy atte. los firmantes.

Francisco Camacho y
25 Vecinos de San Cosme

Li convé
anunciar-se a
Delta

Subscriviu-vos
a l'AVUI!

AVUI

Diàssabte, 15 de setembre del 1979

Convocat el referèndum

**El vint-i-cinc d'octubre
Catalunya votarà l'Estatut**

Editorial

Unitat per l'Estatut

FESTA DEL CAGATIO

25 de desembre, a partir de les 11 del matí: "FESTA DEL CAGATIO" a la plaça de la Vila.

Animació i gresca a càrrec de: TONI GIMENEZ

Nenes i nens (fins a 10 anys) VENIU-HI TOTS!

Redacció i
Administració
Diputació, 284
Barcelona - 5
Telèfon 301 01 04
Barcelona 82
Telex: 54023
Tàrragona
Editorial Manchaca, S. A.
Plaça de Lluís, 16
Barcelona - 5
D. L. B 22.043 - 1979

PREU: 1.000
L'AVUI
C/ Diputació, 284
Barcelona - 5
Telèfon 301 01 04
Telex: 54023
Tàrragona
Editorial Manchaca, S. A.
Plaça de Lluís, 16
Barcelona - 5
D. L. B 22.043 - 1979

Claror de Nadal

*Al Nadal del meu present,
com antany, evocadora,
hi ha l'estrella guiadora
que hi arriba d'Orient.
A la seva llum d'argent
la nit fosca esdevé aurora.*

*Ja esvaïda la tenebra
l'alta llum m'arriba al cor
i em fa clar tot bon record:
veig el meu primer pessebre
amb els cims nevats i el gebre
que s'irisen d'ambre i d'or.*

*Tot és llum a l'establia,
tot és joia en el portal:
Per lliurar-nos de tot mal
Déu hi és nat, fill de Maria.
Un bell àngel ho anuncia
com en el primer Nadal.*

*Dels turons a les riberes
la gent tota ho ha escoltat
i, dient: "¿Jesús és nat!",
per camins i per drecceres,
seguint petges i passerres
a Betlem se n'han anat.*

*Ja la vida és més bonica,
cada adult sembla un infant;
aplegada a adorar van
la gent pobra i la gent rica.
Si el silenci es fa música
la paraula es torna cant.*

*Lluny, amb ròssec d'equipatge,
abillats amb rics mantells,
tres reis vénen amb camells,
cada rei amb el seu patge.
s'acolora el blanc paisatge
de neu, gebre i caramells.*

*Al Nadal del meu present
sense angoixes ni fatigues
hi ha vivències antigues
de fe clara i transparent
en Jesús, que està content
amb les panses i les figues.*

*Quan davallo la carena
de la meva joventut,
per la vida que he viscut
em sé forta, rica i plena.
A Betlem porto l'ofrena
de sincera gratitud.*

Ramona Via

GRACIAS, BOTÓN

Se trataba de algo onírico: el paisaje era idéntico al de una tarjeta de Navidad; todo el valle estaba cubierto por un manto blanco... Y justo en el centro destacaba un pequeño pueblecillo. Varios niños jugaban lanzando bolas de nieve en medio de la calle. Aparentemente todo era tranquilidad y sosiego. Pero la realidad era muy distinta: se había convocado una reunión de vecinos para tratar de encontrar solución a un problema que afectaba a todos en general.

—Bien —dijo el alcalde—. Ya conocemos todos el motivo de esta reunión. La prematura helada acabó con la cosecha y no hace falta que especifique la situación en que nos encontramos. Como dije ayer, si alguien encuentra una posible solución, que la exponga.

Todos se miraron con expresión grave. Esa era la realidad: faltaban dos días para Navidad y nadie tenía dinero para comprar comida y regalos. Permanecieron unos minutos en silencio, el cual fue turbado, de repente, al estrellarse una bola de nieve en la ventana. Uno de los vecinos salió enfurecido:

—¡Id a jugar a otra parte —gritó.

—Cálmate —le aconsejó su mujer—. Ellos no tienen ninguna culpa de lo que está ocurriendo.

—Y nosotros tampoco —repuso él.

—Dejen de discutir —ordenó el alcalde—. De esta manera no llegaremos a ninguna parte.

Ciertamente la situación era desesperante. El alcalde aconsejó a todos regresar a sus casas y "esperar un milagro", aunque él no creía en esas cosas. Al salir vieron a sus hijos que estaban jugando alrededor de un gran muñeco de nieve, que habían construido.

—Pobrecillos —dijo una mujer—. Aunque en el fondo también me entran ganas de ponerme a jugar con ellos.

—¿Por qué no? —exclamaron todos.

Y así lo hicieron. Por unas horas se

olvidaron de todos. Aquel muñeco, al que llamaron Botón, parecía inspirarles confianza, parecía emanar una corriente de aliento y ánimo para todos. Y jugando, jugando se hizo de noche y tuvieron que regresar a sus casas.

—Mamá, mamá, Botón me ha sonreído —aseguró un niño rubio mientras su madre lo acostaba. Pero ella le contestó con un beso y unas "Buenas noches". El rapaz pensó que no le había creído. "Pues me ha sonreído y yo lo he visto", pensó. Y se durmió plácidamente, sin sospechar lo que en el exterior estaba ocurriendo.

La noche era tranquila. De pronto, un cometa cruzó el cielo; se iba acercando cada vez más y más a la tierra estrellándose, al fin, contra la nieve, a pocos metros de Botón, el cual cobró vida de repente y echó a andar hacia aquello que había llegado. Aquel cuerpo emanó una extraña luz y acto seguido apareció una bellísima dama blanca; su traje era todo de nieve y conducía un carro guiado por tres parejas de renos, blancos también.

—He venido a llevarte conmigo —dijo ella. Botón montó en el carro y ambos se alejaron hasta perderse en el espacio.

A medianoche se levantó un vendaval terrible. El viento sacudía puertas y ventanas. El niño rubio se despertó al abrirse la ventana de su habitación. Se levantó para cerrarla y descubrió que Botón no estaba y en su lugar había un montón de paquetes. El niño llamó a sus padres, éstos, a los vecinos y todos salieron para ver lo ocurrido: los paquetes estaban llenos de comida y regalos.

—¡Es un milagro! —exclamó el alcalde.

—¿Ves como tenía razón, mamá? Ha sido Botón.

Y acto seguido miró al cielo y vio una estrella que destacaba entre las demás por su brillo y tamaño. Y sonrió y dijo: "Gracias Botón".

Ma. Angeles Marqués

Som la
CAIXA DE
CATALUNYA

Del 18 al 23 de diciembre de 1980 regalamos UN DISCO
o CASSETTE en cualquiera de nuestras oficinas.

Sólo necesita tener Libreta de Ahorro, con un saldo
superior a las 1.000 ptas., y ahorrar un mínimo de
5.000 ptas. durante los días indicados. Sólo se
tendrá derecho a un disco o cassette por la
primera imposición que se realice.

Navidad 1980

Esta es la
música que
regalamos:

«Romanzas de
Zarzuelas», por
Alfredo Kraus.
«Cançons que tornen»,
por el Grup d'Havaneres
La Barretina.

«Grandes
Exitos», por
Julio Iglesias,
Miguel Bosé,
Los Pecos y otros
grandes intérpretes de
la canción moderna.

LA CAJA DE CATALUÑA REGALA MÚSICA POR NAVIDAD

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

Mingo, el payaso de Dios

Todos los niños al nacer lloran, todos menos Mingo. Su padre contaba que su primer sonido parecía una incipiente sonrisa. En todas las noches de sus primeros meses de vida, les despertaba con unas carcajadas que debían equivaler al llanto de los bebés hambrientos.

Los azotes cariñosos, pero que duelen, con que sus padres le daban las primeras lecciones de educación, a Mingo, le producían tantas ganas de reír que no tardaba en contagiar a su madre; mientras su padre se limitaba a torcer su boca, como máximo signo de jocosidad.

Ni siquiera en su adolescencia se le vio triste, melancólico.

Las algazaras con las chicuelas, a costa de su enorme frente abombada, sus diminutos ojitos bailarines, el tono de su inverosímil voz y de sus risas en todas las situaciones, las espantadas de ellas le divertían más que a nadie.

Disfrutaba de sus tozudos tropezones en problemas y lecciones. Una situación difícil, que a cualquiera produciría contrariedad o enfado, para él siempre tenía jocosas y risueñas facetas.

Y no es que fuera juerguista y fandanguero, aunque sabía ponerse a tono. Para él no era cuestión de circunstancias o de compañía; la vida entera le resultaba chistosa y se mondaba de risa por el mero hecho de vivir.

Con ternura y preocupación, decía su madre, sin dejar de reír todas sus gracias: "Zorrocloco ¡Siempre serás un mojigato, que eres más tonto que un hilo de uvas!".

Nunca averigué por qué han de ser tonas las uvas en racimo, y él me lo preguntó, porque creía que yo lo sabía todo.

Y, ¿a quién admiraba? Si cualquier chiquillo le dajaba con la boca abierta de par en par.

Se choteaba de sí mismo cuando se traba de meterse en la melona las ideas que los otros exponíamos.

Entre risas y carcajadas le quedaba prendida una eterna sonrisa, su sonrisa.

Lo único que hacía helar su eterna sonrisa era la muerte; pero no por miedo a morir, sólo al tránsito material de la muerte, el velatorio, los llantos... era suficiente motivo para trastornarse.

El único oficio que le desagradaba era el de jardinero y hortelano, pues el hecho de cavar la tierra podía más que su inconsciente sonrisa.

Y seguí sus pasos, más que por sentimentalismos, con una flagelante esperanza sádicomasoquista de contemplar su vida.

Los que le trataron desde que dejó el pueblo le describen por sus chistes, sus palabras desusadas, sus guiños, sus manotazos; y su inagotable sonrisa.

—Muy buena gente, decían. La madre una pánfila, y el padre un "sí señor", pero muy buena gente.

Comenzó a estudiar farmacia y armaba la marinorena cuando tenía que decir "ictérica", "estomatitis", o "hialuronidasa" o

"clorhidrato de dimetilamino", o cualquiera de las palabras técnicas que le evocaban algo divertido, que si no eran todas...

Cuando murió su padre, en el velatorio empezó a hacer guiños y cabezazos, y la solemnidad del acto se esfumó, cortada por las risas de los presentes.

Algún tiempo después su madre estaba a punto de morir, y para no contrariar a su hijo, le mandó de viaje en barco a Mallorca.

Había cronometrado su tiempo, el tiempo que le restaba de vida, dándose prisa de estar enterrada antes de la vuelta de Mingo, al que le dejó una simple nota de despedida.

Este, cuando llegó, se paseó por todo el pueblo leyendo la postrera nota que le escribiera su madre.

Se puso a estudiar Ciencias Exactas, y tuvo que dejarlo por el lío que se hacía con los logaritmos, los límites, los senos, las tangentes, las hipotenusas, los catetos...

Al morir los padres le dejaron una pequeña herencia, algunas joyas y algún dinero ahorrado en el banco; y desde entonces, no le faltó ninguna mujer alrededor en busca de sus pertenencias, pero ninguna duraría más de una semana.

Un día llegó una señorita de la capital, que quedó prendada de Mingo, y Mingo, al mismo tiempo, quedó chiflado por ella, tanto que estuvieron a punto de casarse, hasta que ella resultó ser una "pájara" de cuidado y se largó con el poco dinero y las joyas que su madre dejara en herencia a Mingo.

En el año siguiente, Mingo parecía descontentado, no sabía lo que hacía, hasta que un día desapareció.

Nadie sabía nada de él, hasta que el cura recibió una carta comunicándole que se había hecho fraile.

Nadie se hacía a la idea de ver a Mingo de fraile.

Decidí ir a verle, y me enteré de que el convento era de una orden de frailes encargados de dar sepultura a los muertos.

No lo podía creer, si le daba miedo cavar un agujero para plantar un nabo.

Fui directamente al cementerio que formaba parte del convento, y al entrar me

crucé con una gente que salían de allí a carcajada limpia, destornillándose de risa.

Avancé y llegué donde alguien cavaba una tumba, echaba la tierra con la pala por encima de su cabeza, de tal modo, que nada más acercarme me llenó de tierra, raicillas y hasta algún pequeño trozo de hueso.

No podía ser otro, era Mingo. Le llamé, y de un salto salió de la zanja y después de abrazarnos nos sentamos a charlar.

Me contaba que la providencia le había sido muy propicia: "siempre tengo mi sonrisa, desde que nací", y por eso la vida misma le daba risa.

Me contó que le llamaban el pequeño saltatumbas.

—Tienes que haber sufrido mucho...

—¿Sufrir? No, recuerdo que... cuando se murieron mis padres, lo sentí, pero no sufrí por ello. Te acuerdas de aquella mujer por la que me volví loco, pues nada, yo mismo la enterré aquí, con mis propias manos; y cada día intento consolar a su viudo. Tenía que buscar algo que me doliera, ¿comprendes por qué estoy aquí? Un poco de seriedad no es mala. Soy tan feliz cuando veo a una viuda, o unos huérfanos con una sonrisa entre sus caras tristes... Ya sabes que siempre he dado risa.

"Domingo, ¡el que no entendía nada!; ¡el que se armaba un lío con todo!; ¡el que se reía de su misma sombra!; ¡el que se asombraba de que dos y dos sumaran cuatro!".

—¿Tú sí que has sabido vivir!

—Anda, pero si todavía me trabuco cuando digo los responsos. Llevo diez años de aspirante y aún no soy un zambuco.

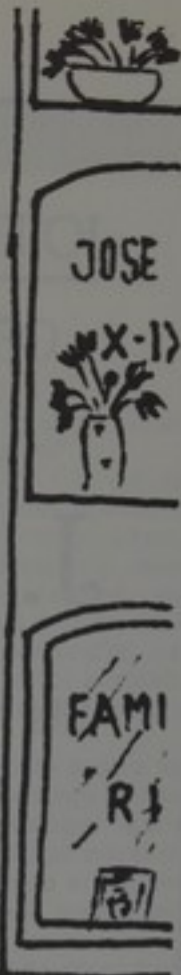
—Mingo, Mingo, ¿qué payaso eres!

¡Quién fuera como tú... payaso de Dios!

Su extravagante cara se iluminó y en su mirada humilde de siempre descubrí insospechadas y profundas acepciones cuando susurró débilmente:

—Es el oficio más bonito que he oído en mi vida...

PAYASO DE DIOS

JOAN
CALLE

JOIERIA - RELLOTGERIA

OBJECTES DE REGAL

J. ROCA

Els hi desitja un bon Nadal
i prosper Any Nou
Qualitat i serietat
es el nostre lema

Ferran Puig, 59
Telèfon 379 04 71
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

MUEBLECOPE

F. Lorenzo Santos

Comedores - Dormitorios
Tresillos - Recibidores
Muebles cama

Precios sin competencia

Consulte precios y condiciones

Cornellá, 53 - Teléf. 379 40 41
El Prat de Llobregat

R Aeromodelisme
Modelisme en general

U Kits per a muntatge
Motors

L Jocs didactics
Accesoris

L Madoz, n.º 33
Telèfon 379 01 19

JOCS EL PRAT
DE LLOBREGAT

JOIERIA RELLOTGERIA

La Diamantina

Ferran Puig, 41

Telèfon 379 03 22
EL PRAT

Teatre brevis: RECLAMACIO DE REIS

Tota l'escena transcorre en el mostrador de l'Oficina de Reclamacions del Consulat de Namíbia, a la sucursal de Terrassa. Hi ha dos únics personatges: el protagonista, un home de carrer, jove, normal i corrent, i el co-protagonista, un home de color namibià, encarregat de solucionar amablement qualsevol reclamació que el públic presenti. El protagonista, Pere Suansongbraff —cosí llunyà del famós Harry Braff—, s'acosta al mostrador. El co-protagonista, Ngigulegui Pirulagui, el rep amb cordial sonriure. Es el 7 de gener:

Pere: —Bon dia tingui.

Ngigulegui: —Un dia meravellós, sens dubte. Què se li ofereix?

—Miri, no vinc pas a reclamar res, no cregui. Només voldria unes petites instruccions per a saber com funciona l'aparell que ahir el seu cap va deixar a casa meua.

—Vejam si puc solucionar-li. De què es tracta?

—Si no és molèstia preferiria explicar-li ho tot de bon començament.

—Senyor meu, estic aquí per servir-lo.

—Bé, seré breu: com bé sap, cada any és costum que en aquestes dates la gent demani tota classe d'objectes per a poder passar-ho bé, objectes que són mitjans per a aconseguir una finalitat: el passar-ho bé. Com que sé que la crisi és greu aquest any he volgut prescindir de luxes i he demanat directament la finalitat. A la carta vaig posar que em portessin "sensació agradable". M'entén?

—Sí. I li han portat una màquina de plaer.

—No. No és exactament de "plaer" el que havia demanat. Es tracta més haviat d'un sentiment de joia, de goig...

—El que proporciona la màquina de la felicitat?

—No, no, aquest altre aparell el tenia pensat per l'any vinent. El que vull no és tan sublim com la felicitat, hauria de ser més humà.

—Un orgasmatron? Una "satisfaction machine"?

—Tampoc, no tan humà. Més subtil, més eteri. A la carta estava ben especificat: la mateixa sensació d'agradabilitat que s'experimenta qual qualsevol objecte és exactament del teu gust.

—I doncs, què li han portat?

—Un artefacte una mica gran, pesat, cúbic, llis i de color blanc. Només hi ha un botó vermell.

—Ha apretat el botó?

—Sí, i no ha passat res.

—Que estrany... Ha provat de ficar-s'hi a dins?

—No es pot, no hi ha cap porta, ni cap palanca, no hi ha res, només el botó vermell. A més, no hi entraria.

—Potser és problema de voltatge. Totes aquestes màquines les fabriquen a USA i ja sap que allà tot funciona a 125.

—No, no, tampoc pot ser. L'aparell és totalment llis, no hi ha cap sortida ni cap entrada. Només, ja li dic, el botó vermell.

—Esperi un moment.

—Ngigulegui, preocupat, treu un catàleg de sota el mostrador i comença a passar fulls lentament. Sense aixecar la vista, formula algunes preguntes rutinàries a en Pere:

—Està segur que la carta anava dirigida a Baltasar?

—Sí, és el meu preferit. Cada any li envio a ell.

—Bé, d'això no en faci cas. De vegades, entre ells mateixos en passen els encàrrecs.

—Oh, vaja.

Ngigulegui tanca el catàleg.

—Senyor meu, em plau comunicar-li que l'objecte que té a casa no ha sortit dels nostres departaments

—Ah, no? Com ho sap?

—No és al catàleg

—I què?

—Els reis no li han pogut portar un objecte no catalogat. Està prohibit, no ho sabia? Llicències de distribució, drets d'autors, etc., etc. La llei persegueix molt aquestes coses.

—Així què és el que tinc a casa? I qui m'ho ha portat? I per a què serveix?

—Les respostes a totes aquestes preguntes només les pot donar El Gran Superinfraton.

—Qui? El gran Superinfratò?

—Ton!

—Ah, i qui és aquest senyor?

—Es el depositari de la Llum i de la Foscor, de la Veritat i de la Mentida, de la Vida i de la Mort. No em digui que no havia sentit parlar d'ell?

—Francament, no.

—Es un ser diví i a la vegada despreciable. Es el sí és no és de l'ambivalència simbiòtica, ambigua i dual. Es el causant de totes les coses rares que passen, de tots els esdeveniments que no fan al cas. Es el gran gegant i el gran nan: El Gran Superinfraton! Només ell pot saber de què va aquesta màquina que té a casa. Estic segur que ha estat ell qui li ha portat i no el Baltasar o els altres companys.

—I on puc trobar aquest ésser?

—Amic meu, si ho sabés no estaria tan tranquil en aquest mostrador. Tinc entès que els treballadors del Gran Superinfraton cobren el triple que vostè i jo junts, com mínim. No obstant, busqui, busqui, recerqui, indagui, intenti descobrir la seva guarida i posi's al seu servei.

—Sí, i aprofitant-me d'això potser podria parlar amb ell i assabentar-me de com

funciona l'aparell.

—Crec que és una gran idea.

—L'únic problema està en saber trobar. Té idea de per on puc començar?

—Només hi ha un camí, i és difícil. Procuri estar present en el mateix moment en què es produeixi un fet desconcertant, no abans ni després, en el moment exacte! Es qüestió d'agafar infraganti el causant. Sens dubte, es tractarà d'un servidor del Gran Superinfraton, o potser d'ell mateix! Aleshores, actui com millor li sembli.

—Es molt difícil. Hauré d'estar sempre alerta.

—Sí, és en veritat difícil. Jo mateix ho vaig intentar durant molt de temps i no ho vaig aconseguir. Sempre arribava massa tard. Tant de bo que vostè tingui més sort.

—Això espero, perquè penso actuar des d'ara mateix. Be, molt agraït, moltes gràcies i passi-ho-bé.

—Bon dia. Si troba alguna cosa, faci-m'ho saber.

—D'acord. A reveure!

En Pere Suansongbraff desapareix de l'escenari cautelosament mentre Ngigulegui desembolica una pastilla de xocolata. Cortines.

Joan Marimón

Si pronto ha de decir
«Sí, quiero...»

CONFIE SU REPORTE
GRAFICO A:

FOTO PORTILLO

Casanovas, 14. El Prat

SUSCRÍBASE

A:

Delta
LLOPREGAT

-PETITIS

al servei
de l'infancia

Estalvi, Música...

i Premis durant un any.

Emporti's a casa la música que li agrada.

Pot escollir entre la SIMFONIA DEL NOU MÓN de Dvořák, en la versió de l'orquestra de Cleveland, les interpretacions plenes de color de l'Orquestra PLATERIA i el SUPERDISC, amb els èxits d'aquest any, en les veus de Miguel Bosé, Marina Rossell, Julio Iglesias, Los Pecos, Roberto Carlos, etc...

...I prepari's a guanyar premis durant un any.

En efectuar l'ingrés, a més del disc o cassette, rebrà un RESGUARD NUMERAT amb el qual participarà en tots els Sorteigs que, mensualment i davant Notari, "la Caixa" celebrarà durant un any.

Pot aconseguir magnífics premis. És ben senzill. Si les quatre últimes xifres del número del seu RESGUARD coincideixen amb les del número sortejat, li correspon PRIMER PREMI i per tant podrà escollir entre: una Moto, un Equip d'Alta Fidelitat, un Televisor en Color, etc... El que vostè preferixi.

Si només coincideixen les tres últimes xifres li haurà correspost SEGON PREMI; podrà escollir entre: un Relotge, un Joc de Maletes, una Càmera fotogràfica, etc... El que vostè preferixi.

Vingui a "la Caixa", emporti's la música que li agradi més, guardi el seu número i bona sort!

Del 15 al 31 de
desembre

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

El juego del espejo

Siempre desecho la posibilidad de que cada uno de nosotros sea movido a base de hilos, tirando de aquí o de allá.

Y lo hago porque, de ser así, una de dos, o somos un juguete muy aburrido o el que nos movía se ha cansado del juego.

Entonces me queda la alternativa de que cada ser humano es una individualidad dentro de un conjunto; cualquiera de los dos enfoques me hace ver una cosa: en el corazón de las gentes hay SOLEDAD.

Las metas próximas parecen no servir para dar un contenido a la vida y los seres más íntimos no son más que un "soportando".

Parece ser que la última moda es querer alcanzar la perfección en vida. Ha llegado la época de llenar el mundo de dioses.

La estética como ofrenda o sacrificio no sirve, es la hora de la estética como vida y norma de comportamiento.

Pues bien, ahí tenemos ya a la soledad bien instalada entre nosotros. Nada más fácil: se desprende usted de la humildad y dejará de creer en cualquier cosa. Se provee usted de un egocentrismo exasperante y ya empieza a tener el mundo como si fuese su juguete, y, ¡claro!, a veces un juguete resulta aburrido y uno se queda solo y con ganas de descubrir algo más excitante.

Pero ¡el mundo es excitante y cada persona lleva todo el mundo dentro de sí. El arte de llevar la vida adelante es como navegar entre y con las gentes.

Por primera vez se abre ante nosotros la gran herida... Hemos descubierto lo inmensamente grande y lejano, y lo inmensamente pequeño e invisible, y ambos extremos nos parecen excitantes y desconocidos.

"Es la gran relatividad", nos decimos, y como todo lo encontramos relativo pues lo dejamos en trivial e insignificante.

Y nos pasamos todo el día buscando en lo invisible, tratando de verlo, y no miramos lo que tenemos a nuestro alrededor... ¿qué es la ceguera, sino esto?

Siempre estamos en medio de todo... vemos un antes y un después, un microcosmos y un macrocosmos, una evolución desde el mono y hacia la máquina... Pero nunca nos fijamos en nosotros mismos, en nuestro presente, en nuestras dimensiones a escala humana, en nuestro potencial de hombre.

Quizás esta ceguera no requiera unas gafas, sino unos espejos para vernos reflejados en ellos y podernos estudiar.

A ver si tanto investigar entre el tiempo y el espacio, y entre lo imposible y lo intangible, un día de estos vamos a encontrar a Dios "in fraganti" detrás de alguna nube... o quizás un mundo de dioses como nunca habíamos imaginado, ¿o sí lo habíamos imaginado?... Tal vez lo estamos creando ahora poco a poco sin darnos cuenta, elevándonos cada uno sobre nuestro pedestal y haciendo valer nuestra propia leyenda... intocables... indomables... impasibles... duros e incapaces de sentir ni de admitir errores, como en un anuncio de la TV o en una película.

El Blak Jak de mi vida se muestra cada vez más espléndido.

Noches enteras he tardado en descifrar esa mirada, esa sonrisa que envuelve tu

Col·laboració literària

Después de esto, a lo mejor donde vamos a ir a parar es a un mundo semejante a un templo vacío, pero lleno de estatuas de dioses.

Yo propongo, pues, que juguemos todos al juego del espejo. Y aquél que, como en la leyenda del vampiro, no se vea reflejado en él, pues que siga su cacería de sangre oculto por las sombras de la noche (muy trágico... ¿he?

Los demás jueguen, vamos, jueguen, señoras y señores, niños y niñas, casados, solteros, arrejuntados, viudos, amigos todos del espejo.

Ved como todos estamos aquí y como todo está en nosotros. Todo podría ser como un gran círculo y es sabido que todos los puntos del círculo tienen el mismo valor y están completos como el círculo mismo.

Aquí, pues, dentro nuestro, en nuestro cerebro, está lo infinito, lo ínfimo, lo lejano, lo cercano, el antes y el después, y todo esto hace pensar... ¡pensemos, pues, juguemos a pensar delante del espejo!

De hecho, la vida podría no ser más que eso, jugar a pensar con el espejo, y espejos los hay a millones porque cada uno de nosotros lo somos.

Sólo una cosa: ¡no vendamos el juego en serie! Sino que cada uno se lo construya y se encuentre las personas que van a cons-

tituir su entorno más próximo y descubra en ellas y a través de ellas y, sobre todo, conjuntamente con ellas, la razón de ser de esta vida que poseemos, y todo ello con las actividades más elementales de este mundo en que vivimos, orientados siempre con los vientos de la naturaleza, y hechas en común, entre todos.

No busquemos otros mundos detrás del espejo, porque tendríamos que romperlo, y eso, dicen los viejos, trae mala suerte, y porque a lo mejor no encontraremos nada.

Es como cuando uno cree que ha perdido las gafas y las busca sin cesar, sin darse cuenta de que las lleva puestas, ¿entienden?

Es el juego de la sencillez, de jugar con uno mismo y con los demás y de no pretender haber visto al hombre invisible que seguramente, no existe.

Pero no crean, después de haber dicho todo esto, uno no se atreve aún a poner su mano en el fuego...

Y es que a veces me gustaría haber nacido en la época del Renacimiento o en la de las cavernas, pero no tengo más que mirar en el espejo y, si está suficientemente limpio, veo que también estoy en ellas... Todo está aquí y ahora... Jueguen, señores, ¡JUEGUEN!

J.F. Rinerman

foto BANYOLS

Josep M.ª Ginabreda Cazérez
Josep M.ª Garcia Sardà

Per las seves
fotografies

Frederic Soler, 102 - Tel. 379 18 81

(Cantonada Lluís Recasens)

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

AUTO
ESCUELA

Gato negro, s.a.

V. Montserrat, 121
Tel. 379 52 49

Casanovas, 48
Tel. 379 29 47

ESPECIALIDADES

POLLOS A L'AST y CANELONES
ABIERTO DOMINGOS Y FESTIVOS

Urgel 13 - Teléf. 379 24 59
EL PRAT DE LLOBREGAT

REPARACION GENERAL DE FRENOS
RECTIFICACION TAMBORES Y DISCOS DE FRENOS
TURISMO Y GRAN TONELAJE
REMACHADO Y ENCOLADO DE MORDAZAS DE FRENOS E INDUSTRIALES
REPARACION Y MONTAJE DE SERVO FRENO DE TODAS MARCAS

Frenos Llobregat

Gaier del Llobregat, 97-103
Teléfono 379 32 36

PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

AUTOMOVILES

Lis, s/a

COMPRA • VENTA • NUEVOS TODAS MARCAS
COCHES USADOS **UN AÑO GARANTIA**

Avda. Montserrat, 54-56 - Teléf. 379 28 58 - EL PRAT

PARVULARIO TALITA

ENSEÑANZA ACTIVA
cocina propia - jardín soleado

Mauricio Vilomara, 34 (Torre) - Teléfono 379 28 94

PASTELERIA - BOMBONERIA

FRAMBUESA

Avda. Virgen Montserrat, 169 Tel. 370 06 02

El Prat de Llobregat

J. Recasens OPTICO DIPLOMADO

AVDA. MONTSERRAT, 130

EL PRAT

NOVEDADES

BLANCO y NEGRO

Les desea una Feliz Navidad

Especialidad en tallas grandes

Gran surtido en abrigos de señora

Navarra, 4 EL PRAT DE LLOBREGAT

Distribuidor oficial

AEG

metalco s.a.

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Camino de Cal Pelut, s/n
(frente Terlenal)
Teléfono 379 65 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS: 9'15 a 13 h. interrumpido

Calçats AURORA

Els ofereix un extens assortit
amb calçats de totes classes
En especial sabates d'ultima moda

Ferran Puig, 57

Teléf. 379 14 32

EL PRAT DE LLOBREGAT

DE COLOR CARMESI

El Blak Jak de mi vida se muestra cada vez más espléndido.

Noches enteras he tardado en descifrar esa mirada, esa sonrisa que envuelve tu rostro de plácidas mejillas rosa.

En cada caso, tenemos varias alternativas, ¿no es cierto?

Tú sabes muy bien que no puedes ni podrás prescindir jamás de la simple y a la vez grandiosa sensación de coexistencia: yo existiré contigo y tú conmigo, y nuestras vidas serán sólo nostalgia, detalle insignificante, lámina de cuarzo gris.

Hordas de hombres verás en tu atardecer, y dejarás caer con suave gesto las rosas de tu mano en ademán lento y melancólico.

Mañana por la mañana regresaré de nuevo otra vez, y entre los "aparatos", nos besaremos y haremos el amor; luego partiré y nunca volverás a saber de mí, pero antes, dejaré que puedas llenarte para siempre.

Yo también, un día, me sentí lleno, tan lleno, que tuve que vomitar amor por todas partes, y ello trajo consigo odio y discordia, ¡sé que pasó!

Bastará una sola de tus palabras y cederá la luz su brillante manto para iluminar mi rostro. Dios; ley de mis sentidos. ¡Te quiero!, dejas que acuda contigo al lamento y nuca acercas tus manos para sostener mis huesos, ya quebradizos; cuando sabes muy bien que a Blak-Jak le encanta su aroma.

Sordas y vanas emociones se derraman continuamente a mi alrededor, y batiendo el corazón de rabia, sé que Blak-Jak aún está lejos, demasiado lejos, tanto, que estoy seguro de no poder alcanzarlo jamás.

En un tiempo supe mentir; yo lo sé bien. Pero ahora, sólo el vacío ocupa mis sienes y tengo que llorar.

¡Os relamisteis! ¿no es cierto? Todo por fracasar en mi intento, y tú, Blak-Jak, pleno de sangre, ¿dónde estabas entonces?

Seres distintos en mundos distintos han intentado demostrar mi error; tendré que alejarme de ellos, si deseo algún día encontrarte.

La mañana bate con fuerza, el resurgir del día, es un día cualquiera, pero tú ya no estás aquí.

Los mecanismos me rodean y Blak-Jak se entretiene en el abismo del tiempo, te recuerda, mirándote aún de reojo, o intentando hallarte al doblar la próxima esquina.

Cualquiera hubiera hecho lo mismo que yo, me dice a veces.

Realmente, estos aparatos, son de alta calidad, en ellos puedo verte, son de una gran calidad, alta calidad, muy alta calidad, alta calidad, alta calidad, alta calidad.

Josep Ribas i Badía

SUSCRÍBASE
a **Delta**

KIOI

Alimentación
natural y
plantas medicinales.

~~~~~

Cursos
de introducción
a la
alimentación
equilibrada.

~~~~~

CLASES DE YOGA,

ACUPUNTURA,

RECUPERACION, ETC.

Plaza Pau Casals, 5

TALLERS POMÉS

ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒVIL

Els desitja a tota la seva clientela un Bon Nadal

Avgda. del Canal, 195
EL PRAT DE LLOBREGAT

TOTES LES FESTES
UN PASTIS ESCAIENT

Pastis de la
Jardi

d'en J. Torren

Ronda Dreta 9-11 tel. 379-82-48
Carrer de la Marina, 42 - tel. 379-22-97
EL PRAT DE LLOBREGAT

QUE PER CERT
NO VA MAI SOL

**PERFUMERIA
COSMETICA
REGALOS**

FLAIRS

Avda. del Canal, 142

Teléf. 379 18 14

EL PRAT DE LLOBREGAT

El neguit d'una tomaquera al bell mig del ciment

El Prat de Llobregat, darrer poble pel que passa el nostre contaminat riu, ha estat sempre des del seu inici, l'any 965, l'orgull dels propis pratencs i de la resta de la comarca. Fa anys, El Prat i Barcelona estaven econòmicament enllaçats, ja que la Ciutat Comtal no podia ser el que era sense l'ajut del nostre poble. Fins i tot s'ha dit que El Prat era el rebost agrícola de Barcelona.

Potser la persona que no hi vivia això no ho veia, i fins i tot els que hi hem ascut fa vint anys tampoc, però l'home que dia a dia s'aixecava respirant un aire net i tot seguit contemplava les extenses i fèrtils terres, les formoses i productives hortes, aquest home, aquest sí que ho sabia. Aquell home que es banyava al nostre riu, que s'hi passejava quan era jove, aquell pare que anava a berenar amb la quitxalla, són els mateixos que ARA! contemplen tot el que està passant; que el nostre riu ja no és el que era, doncs tan sols es una pudent claveguera on les aigües són de tots colors i els peixos romanen morts. Que els hi han estat enderrocades les seves formoses masies i expropiades les seves terres, per fer d'elles un lloc d'especulació i corrupció al servei del feixisme espanyol.

Ara, a l'any 1980, en ple segle XX, ens trobem en una lamentable situació. Estem voltats de grans i monstruosos edificis on veure el sol és quasibé un miracle; caminem damunt l'asfalt on morir trepitjant terra ja no és possible, les xemeneies treuen fums verinosos, un ambient sorollós i destructor ens envolta.

Malgrat tot això (pol·lució, contaminació, especulació, immigració, etc.), El Prat de Llobregat encara pot demostrar amb fets consumats el que havia estat, pot demostrar que la situació actual no és per ventura culpa de les terres, sinó que l'únic culpable del succeït és sense cap dubte, el règim anterior, un règim que com a fi polític, i a semblança de l'actual, tenien especular i "xupar del bote".

Bé, abans he esmentat que El Prat encara podia demostrar amb fets consumats que és un poble de terres productives i fèrtils, i és que... No fa gaires dies, un bon home em comentava que no lluny d'on jo em trobava hi havia una cosa gairebé impossible. I veritablement aquell home tenia tota la raó, era un fet sorprenent, però amb això es demostrava una vegada més el que he estat esmentant durant tota aquesta plana.

Era una cosa tan maca i senzilla com la vida mateixa; UNA TOMAQUERA HAVIA ACABAT DE NEIXER. Això succeï al darrer cap de setmana i el lloc del fet fou el carrer Urgell, concretament, i ara ve la bona, entre una voravia encimentada i un llargarut pal telefònic. El més curiós del cas és que entre la voravia i el pal hi havia tan sols cinc mil·límetres de distància i la tomaquera va néixer a conseqüència d'alguna llavor que va caure procedent de les deixalles.

Fets com aquest ens evidencien la fertilitat de les nostres terres que dia a dia, any darrera any, han estat encimentades fins arribar a uns límits que ens fan caure la cara de vergonya. Actualment la tomaquera ja no existeix, doncs la "incultura barbàrie celtibèrica" n'ha fet el blanc dels seus instints (salvatges).

Bé, i per finalitzar tan sols vull dir que... si en un espai de cinc mil·límetres ha nascut una tomaquera, què passaria si el setanta cinc per cent de la cimentació actual fos TERRA FERTIL?

Jaume Ridaura i Bringué
(Foto: Xavier Bertomeu)

VENDEDOR AUTORIZADO
automóviles **PRAT**

AGENCIA OFICIAL

FIAT

SEAT

Carretera Marina, 1 y 24
 Gaiter de Llobregat, 82-86

Seguros Generales
 AGENCIA OFICIAL DE
 LA UNION Y EL FENIX ESPAÑOL

Teléfs. 379 22 40 - 379 25 16 - 379 24 50
 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

CALCULMOBIL-73

JOSE LLORENS GIL

MAQUINAS Y MOBILIARIO OFICINA

AVDA. JOSE ANTONIO, 119
 TELS. 371 55 50 y 371 55 54

ESPLUGAS
 (Barcelona)

Merceria - Llenceria
 i Generes de punt
 DE

Pere Casanovas

els hi desitja Bones Festes

Frederic Soler, 27 bis Telèfon 379 09 71
 EL PRAT DE LLOBREGAT

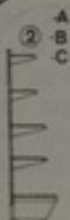
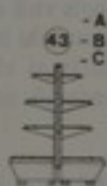
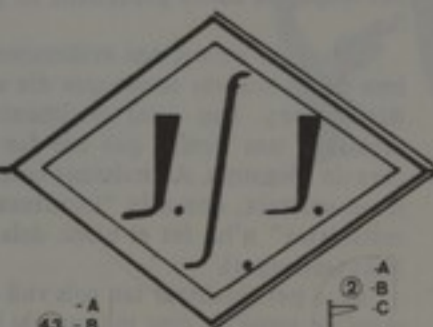

REPARACION E
 INSTALACION
 RADIO
 TV
 COLOR

ANTENAS COLECTIVAS

Federico Soler, 18
 Teléfono 379 05 38
 El Prat de Llobregat

ELS HI DESITJA UN BON NADAL

Instalaciones Comerciales, S. A.

MANUEL BERTRAND, 22, BAJOS - EL PRAT

Proyectamos, diseñamos y presupuestamos sin compromiso por su parte, todo tipo de establecimientos comerciales ● Amplia gama de estanterías metálicas, madera y cristal ● Rótulos luminosos ● Carpintería metálica (escaparates, etc.) ● Asesoramiento de iluminación, obras y decoración en general ● Accesorios varios ● Compruebe nuestros precios y calidades que se ajustarán a su presupuesto ● Para su información pueden dirigirse a los teléfonos: **658 09 82 - 379 10 87 - 379 41 76**

La fi del meandre "La marrada del Llobregat" i de les seves estocades

Els treballs d'endegament del riu Llobregat duts a terme en aquests darrers anys de la dècada dels 70, a la zona compresa entre les poblacions de Sant Boi, Cornellà i El Prat, han produït una notable modificació en la configuració que caracteritzava el curs del riu en l'esmentat sector en fer desaparèixer el meandre conegut per "La Marrada del Llobregat", el qual constituïa veritablement un dels pocs accidents físics destacables en el marc demogràfic de la plana al·luvial deltaica. Cal consignar d'altra banda, però, que les esmentades obres d'adreçament i endegament del riu Llobregat en aquest sector, han representat sortosament la fi d'una etapa històrica en quedar definitivament suprimit aquest meandre, el qual havia estat sens dubte, al llarg de moltes centúries, el punt crític del corrent fluvial al delta, fins al punt d'ésser aquest indret el lloc on s'iniciaven gairebé sempre les inundacions.

Val a dir també que per contrarestar les freqüents embranzides del riu, hom havia dedicat en el transcurs dels segles una atenció especial a aquesta zona estratègica de La Ribera, construint en ella tota mena d'obres de defensa que anaven des dels closos, terraplens, marges i canyars a les salzeredes i a les estacades, de tot el qual els nostres historiadors ens n'han parlat molt sovint. (1)

En el que podríem anomenar ordre de defensa, les estacades estaven sempre en primer línia, per la qual cosa ens ha semblat interessant dedicar-les-hi una preferent atenció en el present treball.

La plantació d'estacades va ésser indubtablement un dels sistemes habituals per protegir els recolzes de "La Marrada del Llobregat", com ho eren en molts altres punts estratègics al llarg del curs del riu Llobregat (2). La importància de les estacades era més evident en aquelles èpoques en les quals els marges comunals de defensa restaven totalment abandonats o eren fins i tot pràcticament inexistent. (3)

Les estaques procedien generalment del bosc de Ribera del mateix riu, havent-se manifestat sobretot al segle XVII una certa preferència per les estaques de salze, encara que també s'empraren les de pi i probablement les d'altres varietats arbòries. (4)

Les estacades plantades en la zona de referència foren, al marge de la seva utilitat com obra de defensa, una de les causes per les quals es provocaren greus conflictes entre els propietaris agrícoles dels municipis riberecs de Cornellà i El Prat. Això s'esdevenia particularment quan la plantació es realitzava dins el llit del riu o de tal forma que durant les crescudes i riuades les estacades provocaven sensibles canvis en la direcció natural del corrent d'aigua tot produint fins i tot "menjades" a la riba oposada. En aquestes circumstàncies, suposem que les queixes dels propietaris afectats per les pèrdues de terreny no es feien esperar.

Alguns d'aquests conflictes havien arribat a provocar la intervenció del Governador Civil. Precisament durant els anys 1878 i 1879 l'esmentada autoritat va resoldre un llarg conflicte relacionat amb la plantació d'una estaca.

de "La Marrada", en el qual estaven implicats un propietari agrícola d'El Prat i un altre de Cornellà. (5)

Certament la reconstrucció del marge comunal de defensa de La Ribera a la primera dècada de l'actual segle havia de reduir forçosament la conflictivitat de la citada zona. (6)

Cal finalment consignar que a l'any 1918 hi havia encara a la riba de Cornellà, segons hem pogut contemplar en una interessant documentació gràfica (7), diverses filades d'estacades que no deixa d'ésser un important testimoni de la lluita dels nostres avantpassats per conservar uns pams de la seva terra.

Josep Ferret i Pujol

(1) Jaume Codina i Vilà, Carles Martí i Vilà i Pare Andreu de Palma.

(2) Diverses publicacions de l'historiador de Sant Boi, Carles Martí i Vilà.

(3) "El Delta del Llobregat i Barcelona", Jaume Codina. Pàg. 352.

(4) "Prat de Llobregat - Ensayo Histórico", Pare Andreu de Palma. Pàg. 256.

(5) Arxiu Municipal d'El Prat. Foment (Aigües) 1878-1888.

(6) "La gent del fang", Jaume Codina, pàg. 221.

(7) Arxiu Fotogràfic Mas. Barcelona

Extenso surtido en
prendas UNISEX

Les desea
Felices Navidades

Federico Soler, 10 - EL PRAT DE LLOBREGAT

BAGES-PRATS

Gran surtido en:

Pinturas y esmaltes de las mejores marcas

Artículos de limpieza

Perfumería y Artículos de regalo

PINTOR EMPAPERADOR

Avda. Virgen de Montserrat, 145 - Telef. 379 44 24

CONSULTORI VETERINARI

Dr. J. Parés Pujals

EL PRAT DE LLOBREGAT

Joan Maragall, 49 - Telèfon 379 06 67

VISITES Matins: dilluns i dimecres 11 a 1

Tardes: divendres i dissabte a convenir

BARCELONA

Numància, 112-116 - Telèfon 322 25 70 - 339 32 20 (par.)

VISITES Matins: dimarts i dijous 11 a 1

Dissabte 10 a 1

Tardes: dilluns i dimecres 5 a 8

TALLER DE REPARACION
MECANICA DEL AUTOMOVIL

BAÑEZ

Figueras, 68

Telèfono 370 11 01

EL PRAT DE LLOBREGAT

(Barcelona)

PAPELERIA - LIBRERIA MARINA

JUQUETERIA

Vicente Abad Gallego

Part.: Ctra. Marina, 27, 2.º, 4.º

Telèfono 379 68 22

Tda.: Ctra. Marina, 33

EL PRAT DE LLOBREGAT

NOVETATS

TERE

LLENCERIA - CORSETERIA

Els hi ofereix un extens assortit amb les millors marques de corseteria i llenceria

BON NADAL

Ferran Pulg, 33 - Telèfon 379 07 01 - El Prat de Llobregat

muebles MARCO

DORMITORIOS
COMEDORES
RECIBIDORES

Mayor, 43 - Telèfono 379 05 67

Marina, 21 - Telèfono 379 31 58

EL PRAT DE LLOBREGAT

flors company

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70

EL PRAT DE LLOBREGAT

Direcció telegràfica

COMPANYFLORS

L'ultima moda i l'estil mes avançat en el bon vestir infantil està a

Hogar del niño

SOS DE L'AGRICULTURA AL BAIX LLOBREGAT

Amb motiu de la XXXIV Fira de la Puríssima de Sant Boi del Llobregat organitza les primeres jornades agrícoles del Baix Llobregat a càrrec de la Cambra Agrària local. Aquest fet és digne d'elogi en defensa del camp, però es dona la circumstància que el ponent fos en Josep Riera Figueras, fill de Sant Boi d'aquesta casa de pagès que il·lustra la fotografia d'aquest article, una de les finques més productives del Baix Llobregat, avui propietat d'Andreu Martí solà, proposada finca model o pilot del Baix Llobregat, és el fet que jo escrigui aquestes ratlles.

Segons Josep Riera, representant de la Corporació Metropolitana, està condemnat a desaparèixer agrícolament el Baix Llobregat deixant una petita reserva per futures expropiacions Sant Boi, El Prat, Viladecans, Gavà i Castelldefels. Jo pregunto: es que aquests senyors de les ratlles són "robots" que no tenen cor?

Els serveis de la Corporació s'han bolcat sobre el nostre delta. Se'ls podria donar el qualificatiu de criminals de la riquesa natural. Perquè si un robot modern se li posés dintre totes les valoracions i riqueses del nostre delta agrícolament produeix grans quantitats de verdures i fruites a totes les èpoques de l'any i la necessitat de productes frescos de la gran ciutat possibles trasbalsos, polítics, faltes de carburants, vagues de transport, una conflagració mundial i dintre d'aquest mateix robot el que volen aquests tirallines: Universitats, centre de comunicacions, zones esportives, aeroport, zones industrials, gran port, desviament, zones verdes. Tot això crec que és necessari, n'estic convençut, per al desenvolupament de Barcelona, però posant-li a dintre de dit robot que en un radi de 18 quilòmetres de la Plaça de Catalunya hi ha zones que quasi no produeixen res. Sabeu que contestaria l'aparell electrònic sense cap classe de passió ni favoritismes: Gràcies. Que no és humà? Doncs bé, el Baix Llobregat sortiria declarat d'interès provincial i nacional; despesa de Barcelona per l'eternitat. Vedar tota la zona per evitar els robatoris, demanar responsabilitats als autors del desviament del riu, del port terra endins, de l'aeroport, denegar el centre de comunicacions, la universitat, centres esportius. I el robot continuaria dient: 1er., que el port es fes mar endins, havent fet un estudi seriós del nostre delta que a anys vista s'anirà menjant el litoral per les extensions contínues de sorra dins la dàrsena nova; 2on., ja s'està salinitzant les aigües subterrànies i per tant s'ha de tapar; 3er., canalitzar el riu fins a mar traient-hi la curva denunciada per aquest periòdic adreçant-lo quatre-cents o cinc-cents metres en el tram final; 4art., que l'aeroport té prou terreny hi ha estat mal planificat. I el robot continua dient: La tercera pista per avions petits per descongestionar, una aberració. Us imagineu els avions petits volant constantment en l'àrea de vol dels avions comercials, quants accidents podria haver-hi? Els pilots s'amiden per hores de vol, són les que compten en la categoria del pilot, i si no que ho preguntin al senyor Pombo. "En la carretera es donde nos damos cuenta de lo que es la veteranía con los novatos del carnet de conducir".

CONCLUSIONS: Tot el món pot planificar i els que més els arquitectes, enginyers i delineants.

Un pagès està condemnat a no poder planificar ni el futur de la seva família si és que vol continuar treballant la terra. El ramader no pot fer ni una granja ni posar-se al moment actual la seva explotació ramadera. El pagès no pot fer ni una casa als seus fills, ni un porxo. L'agricultura i la ramaderia, potències de solera creadores de riquesa immensa sense haver de pagar royalties, "la més maltractada".

Jordi Ribas

QUE ES FA PEL JOVENT D'EL PRAT

Quan més passa el temps, més jovent veig pels carrers i places, passejant o avorrint-se i dic això perquè si els dies feiners estan molts d'ells enfeïnats amb els estudis que cadascú procura no quedar entera, quan arriben els dies "festius", on van? Ara aquí, ara allà, altres cap a ciutat, altres en algun bar o cafeteria per poder fer la seva xerrameca o explicant-se els fets de la setmana, però veritablement no tenen un lloc adequat per tots ells. Si els vells o tercera edat, entre Ajuntament i Caixes, n'han procurat agrupar-los en locals per passar-nes les estones de vida ja sigui jugant a cartes, dòminos i escacs i també llegint revistes i diaris, a més d'entreteniments que es procuren per tots, no hi hauria forma que el jovent d'El Prat pogués tenir un lloc on poguessin fer-n'hi vida? Costejant l'Ajuntament, Caixes, Bancs i Comerços, com també unes quotes d'ells mateixos, fer-ne una "Societat Jovenívola" i familiar ja que si gués els mateixos pares i avis sabrien que dits fills o nets estan passant bé els moments de joventut, ja que aquesta passa de pressa i és llàstima no aprofitar-la.

S'hauria de pensar i fer, ja que El Prat n'està menesterós i podria ser-ne l'orgull de la joventut pratenc.

Sixte

L'ARBRE DE NADAL

El Grup de Defensa del Medi Ambient d'El Prat de Llobregat denuncia: que cada any, per aquestes festes, tots els qui estimem la natura i valorem la importància que té per a la nostra vida i la nostra salut, hem de suportar el dolorós espectacle que ofereixen els avets sacrificats en plena creixença i exhibits a les cases, places i carrers de pobles i ciutats.

D'anys ençà, el nostre poble, oprimat i alienat, ha anat adquirint símbols i costums d'arreu del món, importats per aquelles classes socials interessades en el consumisme popular.

Aquest consum imposat, sempre es tradueix en beneficis per algú. Les pagues extres del poble treballador van a engruixir les butxaques d'aquells que, tot oprimint-lo i explotant-lo, li creen noves necessitats en forma de Pare Noel, d'avets, de begudes de moda...

Cal que d'una vegada diguem no a la manipulació que això suposa, tot fent-nos adquirir costums salvatges.

- NO VOLEM que amb l'excusa de les festes el consum torni a atemptar contra el nostre patrimoni natural, i més si tenim en compte que a la nostra terra existeixen costums populars i tradicionals com el Tió, que havia tingut un fort arrelament i caldria recuperar.

- NO ACCEPTEN l'excusa que els arbres exhibits ja són criats en viviers per a sacrificar-los.

- NO VOLEM celebrar més festes amb símbols de mort i destrucció.

Demaneu a l'Ajuntament que el millor signe de festa que pot oferir-nos és que els arbres vius dels nostres carrers siguin cuidats com tal, adobats per a evitar-los plagues, substituïts per altres quan es morin, que l'esporgada els sigui feta només en cas necessari i per especialistes, que no siguin utilitzats de parasol d'aparcament gratuït per als cotxes i sí en canvi per a fer ombra als ciutadans.

Demaneu a tots els que lluiten per la conservació del nostre patrimoni natural i cultural que es facin ressò de la nostra denúncia, que iniciïn campanyes als barris i que ofereixin alternatives per, entre tots, posar fi a tanta destrucció.

Grup de Defensa del Medi Ambient d'El Prat

MASTER MODELS

ELAC-PRAT

Federico Soler, 81-83

ESPECIALIDAD EN HOBBYS
 RADIO AFICION - AEROMODELISMO
 MODELISMO EN GENERAL
 TALLERES Y MONITORES AL SERVICIO
 DEL CLIENTE
BON NADAL

VLERD

boutique

Els hi desitja
 un bon Nadal

GÉNERES DE PUNT - CONFECCIONS
 LLENCERIA

Ramon Casanovas

ELS HI DESITJA
 BONES FESTES

Martí Pinyol, 3 - Ferran Puig, 43
 Telèfon 379 00 72 - El Prat de Llobregat

AGENCIA DE VIAJES

Grupo A - T. t. 312

VIAJES DE BODA - EXCURSIONES
 RESERVA Y VENTA INSTANTANEA DE BILLETES DE
 TREN, AVION Y BARCO

Fernando Puig, 63 - Tel. 379 50 66
 EL PRAT DE LLOBREGAT

Pablo Piñol, 7 - Tel. 661 29 66
 SANT BOI DE LLOBREGAT

**BARRIO DE SAN JORGE
CONJUNTO RESIDENCIAL**

CADI

RESIDE S.A.

PROMOCIONES INMOBILIARIAS

*INFORMACION Y VENTA - C. EUSEBIO BERTRAND Y SERRA, N.º 39-43.
TELEFONOS 379 55 54 - 379 53 12

PRAT DE LLOBREGAT

El cine Monmari que ha sido cerrado porque su aforo y condiciones ya impedían su rentabilidad.

EL ICONA SE INTERESA POR LA POSIBLE DESTRUCCIÓN DE LA RICARDA Y EL REMOLAR POR EL PROYECTO DE AMPLIACIÓN DEL AEROPUERTO

El pasado día 5 de diciembre se convocó una reunió en el Real Club de Golf "El Prat", a la que asistieron don Joan Roch Carulla (ingeniero-jefe de la 4a. Inspección Regional del ICONA), don Juan del Peso Díaz (jefe provincial del ICONA), don Tiburcio Rodríguez (director del Club de Golf) y don Ramón Planas y Torres, para interesar a las autoridades del ICONA, sobre el futuro ineludible de las reservas naturales de los biotopos acuáticos de El Remolar y La Ricarda, por el proyecto de ampliación del actual aeropuerto de El Prat. Se indicó que el ICONA había presentado un extenso estudio sobre las lagunas de El Remolar, La Robertta y La Ricarda a la Corporación Metropolitana de Barcelona, para que se tuviera en cuenta a la hora de planificar urbanísticamente el área, la existencia de esos espacios marismos ecológicamente tan importantes.

En cuanto al proyecto de la ampliación del aeropuerto, manifestaron que para ellos era desconocido a un nivel tan alto como el reflejado en las ediciones de la prensa local DELTA, debido a que se trata de un proyecto que todavía no está aprobado, y por lo tanto no es definitivo. Las autoridades del ICONA decidieron efectuar las gestiones necesarias, para esclarecer las pretensiones reales del mencionado proyecto de ampliación, así como el urgir la aprobación definitiva de espa-

cio natural abierto a proteger junto con otras zonas de Catalunya, el de La Ricarda y El Remolar, por parte del organismo correspondiente de la Generalitat. Para su estudio les fueron entregados dossiers con toda la información aparecida hasta el momento en la prensa local y nacional, sobre el tema.

Concluyó la reunió con una visita a la laguna de La Robertta, en la que se inauguró el nuevo recinto vallado construido por el Club de Golf, con el fin de proteger a las aves que residen normalmente en la laguna, de una forma mucho más eficaz quahasta ahora se venía efectuando.

FILMS D'EL PRAT

D'ABANS.— El divendres, 12 de desembre del 1980, a les 10 de la nit en el Casal de Cultura i amb motiu de la VII Fira Avícola, la Secció de Cinema Amateur presentà l'homenatge als primers cineïstes d'El Prat, amb la projecció de les imatges que filmaren al llarg dels anys cinquanta i que avui, recollides i presentades en un nou muntatge per la Secció de Cinema Amateur, ens ofereixen el viu record del nostre ahir, podent contemplar, altra vegada, els pratencs d'ara fa trenta anys, quan molts d'ells encara no ens havien deixat i altres, tot just érem uns infants.

Els films exhibits foren: "Primer homenatge a la velleïsa" (1950), "Festa de Sant Cristòfol" (1955), "Homenatge al mestre Estalella" (1955), Reportatges realitzats pel malauradament desaparegut Josep Rosell, veritable "pare pedaç" del cinema amateur pratenc, del que tots en guardem una agraïda recordança.

"Prat Documental"

"Adeu a un amic de joventut"

No era jo sol, érem més els aficionats al cinema que quan vam saber que t'anaven a portar a aquest món vam sentir una mena d'alegria difícil d'explicar. Molts diumenges anàvem a Sant Boi en bicicleta per veure un parell més de pel·lícules, doncs per nosaltres era poc, o més ben dit, era molt conformar-se amb les dues de l'Artesà. Vèiem passar el teu pare amb el carro de trabuc carregat de grava.

—Mira, això és pel cine nou que fan, deïem.
La vinguda en aquest món va ser lenta i desitjada, tan lenta com la teva agonia. Però aleshores vam estar molt contents; ara, en canvi, ens deixes tristos amb la teva desaparició.

La teva vida, com la de tots, no ha estat fàcil. Has passat de tot: bones i males temporades, apart de desenfocs i apagons més o menys provocats, doncs com tothom has tingut amics i enemics que van cebar-se en tu per a la pràctica del sentiment més espanyol, l'enveja. Venen al meu record, entelades per una llàgrima que no puc evitar, les imatges de "Las aventuras de Marco Polo", amb l'amic Gary Cooper, que també ha pujat al cel, "Los mejores años de nuestra vida", amb una filera de grans actors, "La diligencia", de John Ford, "El puente sobre el río Kwai", de David Lean, i tantes altres pel·lícules que van omplir bona part de la nostra joventut.

T'ha mort el progrés, la T.V., el cotxe, la parcel·la, el vídeo, és a dir, has mort jove i d'una enfermetat moderna, la que segurament ens matarà a tots una hora o altra: el progrés. La mateixa enfermetat que ens deixarà sense platja, sense pins, sense enciams i carxofes, sense silenci i amb prou feines aire brut per a respirar. Això sí, tindrem pol·lució, aigua salada on era dolça; l'aigua del mar, de tanta merda ja no serà salada, i nosaltres haurem d'anar amb cascos a l'orella per no sentir el soroll de bocines i reactors.

De manera que ja ho veus, és llei de vida, segons diuen, però no et sentis trist ni so, una hora o altra t'acompanyarem i, al cap i a la fi, haurem mort del mateix mal. Adéu siau, cine Nou.

Jordi Bringué i Turon

(1950-52). Primera obra col·lectiva del cinema pratenc. Realitzat, segons un guió d'Agustí Martí, per la Secció de Cinema Amateur sota el guiatge de Jordi Bringué i amb la col·laboració de Fermí Marimón, Josep Muns, Manel Villanova, Jordi Marcé i Francesc Padrosa, fou estrenat al Cinema Monmari el 31 de gener del 1952 amb motiu de la festa de Sant Joan Bosco, assolint un ressò de gran esdeveniment.

"Raça Prat" (1945). Reportatge de la Granja Avícola Prat realitzat per NO-DO, actualitat amb una nova presentació de Pau Giralt i comentaris de la Sra. Rosa Alvarez, vídua Colominas.

"Ayer y Hoy" (1971). Documental de Pau Giralt que recull diverses estampes i costums d'El Prat antic al costat d'El Prat d'ara ja fa deu anys.

PRESENTACIO.— A la llibreria XARXA es va presentar a El Prat el llibre d'Edicions La Galera, "POHOPOL", original de Ricardo Alcántara

Sgarb, amb assistència de l'autor, el dijous, 11 de desembre. L'art narrativa i l'art de la il·lustració són harmonitzades en un llibre bell, delicat i serè, que ha d'impressionar els joves lectors i els ha de fer adquirir gust per la lectura i per la contemplació de la imatge. Es un llibre que pretén, essencialment, estimular la imaginació. Del mateix autor "Guaraçú" Premi Crítica "Serra d'Or", 1979.

S.C.R. LO LLOBREGAT DE LES FLORS.— El dia 18 de desembre, a les 6.30 de la tarda i al local social, Sant Boi, 34, els alumnes de l'Escola de Música i Art oferiran un Concert Nadalenc i representaran l'obra "La Llegenda de Sant Nicolau".

Els dies 3 i 11 de gener pròxim, la Coral Mixta prendrà part al Concert Coral a celebrar a l'església de Sant Pere i de Sant Cosme, respectivament.

DANIEL J. PRAT, EXPOSA A LA SALA J. BAGES

"No pretenc que busquis, en les meves notes i dibuixos, res més que les vivències d'unes vacances d'ahir i d'avui. Volences que, com dirie en Pere Gimferrer, expressen:

El verd és negre, el blau és blanc."

Així va presentar en Daniel Jordi Prat la seva exposició de carbons, ceres i pastells, a la Sala Josep Bages d'El Prat de Llobregat, i que va assolir un gran èxit de públic en els dies que romangué oberta.

Per als que ja coneixem la seva trajectòria artística, fou una gran sorpresa, agradable en tots els aspectes.

En aquesta exposició, hem vist com en Daniel Jordi Prat, estructura la seva obra amb una arquitectura personal, sota la concepció, un tant barroca del color i de la forma, aconseguint una gran plasticitat.

Podríem dir que Daniel es queda a mig camí entre la invenció imaginativa d'una realitat i la plasmació de l'objecte real en si, mantenint l'equilibri necessari.

Coneixent la dificultat que suposa el domini del color, treballant la cera, és de notar l'harmoniosa transició que aconsegueix en la seva escala cromàtica que va des dels colors més càlids i sensuals als més freds sense solució continuïtat.

En els seus dibuixos a carbó, dels bells i quasi oblidats racons d'El Prat, ens dona una bona ambientació, i sembla recrear-se en els detalls més significatius del qui posa el seu sentiment en la seva obra, valorant al màxim el joc de llums i d'ombres, pesant més, al nostre entendre, aquestes darreres.

La temàtica de l'obra presentada per en Daniel Jordi Prat, és molt variada —resum i compendi d'unes vivències de

ASOCIACION DE CANARICULTORES "EL PRAT"

El Prat de Llobregat

VII CONCURSO EXPOSICION DE CANARICULTURA

vacances— i l'exposició tota assoleix una gran dignitat: sap recrear l'ambient paisatgístic i li dona un tractament d'acrod amb la seva sensibilitat.

Sens dubte, és un pas endavant el que ha donat en Daniel Jordi Prat.

J. Miralles

LA FIRA DELS GALLS

Quan surti aquesta edició de DELTA, ja s'haurà celebrat la VII Fira dels Galls que haurà estat presentada pel nostre Batlle amb les següents paraules:

"El poble d'El Prat, de nou, es disposa a retre homenatge a un peculiar protagonista: EL POLLASTRE. El Pollastre, així

en majúscula, perquè no es tracta d'un pollastre qualsevol, sinó d'un que té noms i cognoms: El Pollastre Pota Blava, raça Prat. Aquest insigne concitadà, ben plantat, altiu i valent, ha passejat amb gallardia el pavelló del nostre poble des de Canet fins Massachusetts, des d'El Prat fins Alcalá de Henares.

Tots els qui col·laborem en aquesta Fira, Institucions, Entitats, particulars i, en general, tot el poble d'El Prat, hem d'ésser conscients que per a defensar la nostra integritat territorial, la nostra identitat i personalitat com a poble, haurem de demostrar, una vegada més, som posseïdors en abundància d'aquestes virtuts de valor, fermesa i decisió que comporten la personalitat del nostre Gall Pota Blava. També nosaltres ens posem fets uns galls quan convé.

Del resultat de la lluita per la supervivència com a poble, en dependrà també aquí, a casa nostra, el sobreviure o l'extinció del Pollastre Pota Blava, raça Prat. L'espasa de Dàmocles que penja sobre els nostres caps, afecta ambdós col·lectius. Cal tenir-ho molt present. Cal no oblidar-ho."

El Comitè d'Honor l'integren les següents personalitats: Molt Honorable Sr. Jordi Pujol i Soley, President de la Generalitat de Catalunya; Honorable Sr. Agustí Carol i Foix, Conseller d'Agricultura, Rama-

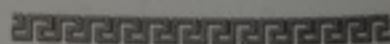
deria i Pesca de la Generalitat de Catalunya; Sr. Josep Tarragó i Colominas, Director General de Promoció i Desenvolupament Agrari; Sr. Garcilas-Antoni Aguado i Sanchez, President de la Comissió Informativa d'Agricultura, Ramaderia i Repoblació Forestal de la Diputació Provincial de Barcelona; Il.lm. Sr. Eduard Torres i Fernández, Cap Provincial Producció Animal; Il.lm. Sr. Antoni Martín i Sánchez, Alcalde President de l'Ajuntament de El Prat; Sr. Enric Corominas i Cortés, Enginyer Agrícola E.S.A.B. Avicultor; Sr. Josep A. Castelló i Llobet, Director de la Reial Escola Oficial i Superior d'Avicultura d'Arenys de Mar.

I els nostres conveïns que integren la Comissió Organitzadora, són: Sr. Ignasi Ribas i Mas, Tinent d'Alcalde de Cultura i Tercera Edat de l'Ajuntament d'El Prat; Sr. Josep-Lluís Davia del Villar, Tinent d'Alcalde de Treball Foment i Agricultura de l'Ajuntament d'El Prat. Regidors Municipals: Sr. Pau Ribas i Piguillem, Sr. Robert Mogas i Moliné, Sr. Mateu Serra i Fabró, Sr. Josep Cadenas i Sánchez, Sr. Josep Parés i Orradre, Sr. Rafael Guerrero i Abellán, Veterinari Titular; Sra. Rosa Alvarez, Vidua de Colominas, Tècnica Avícola; Sr. Doménech Gibert i Dalit, Tècnica Avícola; Sr. Joan Jordà i Doménech, Funcionari municipal; Sr. Jordi Gili i Farrés, Relacions públiques; Sr. Ramón Ribas i Forgas, Enginyer Tècnic Municipal; Sr. Roman Ferreres i González, Capatàs d'Obres i Serveis Municipals.

El Jurat està constituït per: Na Rosa Alvarez, Vidua de Colominas, Avicultora; N'Enric Castelló de de Plandolit, Tècnica Avícola; N'Enric Corominas i Cortés, Enginyer Agrícola ESAB Avicultor; En Rafael Guerrero i Abellán, Veterinari Titular; En Doménech Gibert i Dalit, Tècnica Avícola.

Es compta amb la col·laboració de la Cambra Agrària local.

A la nostra propera edició recollirem els esdeveniments que s'hagin produït durant la Fira, així com la relació dels pollastres guanyadors.

Li convé
anunciar-se a
Delta

Amics d'El Prat: CONCURS LITERARI 1981

CONVOCATORIA CONCURSO LITERARIO 1981. AMICS D'EL PRAT

"Amics d'El Prat" convoca dos concursos literarios, uno para escolares y otro para adultos, destinados ambos a fomentar y descubrir las aptitudes e inquietudes literarias de la población.

Los concursos se ajustarán a las siguientes bases:

1) CATEGORIA ESCOLAR:

a) Podrán participar todos aquellos alumnos de EGB, BUP y COU que lo deseen.

b) El tema será libre y los trabajos se podrán presentar en catalán o en castellano de manera indistinta.

c) Se establecerán dos grupos: uno para los alumnos de EGB y otro para los de BUP y COU.

d) La extensión de los trabajos no podrá ser inferior a un folio ni superior a tres.

e) Se presentarán mecanografiados, preferentemente a dos espacios. Se hará constar el nombre y los dos apellidos, la edad, domicilio, grado de estudios que se halla cursando y centro escolar al que pertenece. Los trabajos deberán dirigirse a AMICS D'EL PRAT, Apartado de Correos, 26. El Prat de Llobregat.

f) El plazo de admisión finalizará el día 31 de marzo de 1981.

g) El jurado calificador emitirá su fallo en el transcurso de un acto público a celebrar el día de San Jorge del próximo año de 1981, en el transcurso del cual serán entregados los premios, cuyo contenido se hará público en los próximos días.

2. ADULTOS:

a) Podrán participar todas las personas mayores de dieciséis años que lo deseen.

b) Los trabajos se dividirán en dos grupos, uno para prosa y otro para poesía.

c) El tema será libre y el idioma el catalán o el castellano, indistintamente.

d) La extensión de los trabajos será como máximo de cinco folios y no podrá ser inferior a dos.

e) Deberán presentarse mecanografiados, preferentemente a dos espacios y el concursante deberá hacer constar su nombre, apellidos, y el domicilio. Los trabajos se remitirán al Apartado de Correos, núm. 26 de El Prat de Llobregat, a nombre de "Amics d'El Prat".

f) El plazo de admisión finalizará el día 31 de marzo de 1981.

g) El jurado calificador emitirá su fallo en el transcurso de un acto público a celebrar el día de San Jorge del próximo año de 1981, durante el cual se entregarán los premios, cuyo contenido se hará público en los próximos días.

El Prat, Diciembre de 1980.

De nuevo Navidad

De nuevo la Navidad vuelve a ser noticia. Un año más llega a su fin y en estas fechas sentimos la necesidad de uniros más que nunca con nuestros familiares y amigos. La Navidad invita a la convivencia fraterna entre los hombres, al propio tiempo que propicia la meditación y el recuerdo.

Hacemos un breve y sucinto balance de los acontecimientos más relevantes que nos ha deparado la vida y nos adentramos en este mundo de los sentimientos, nostalgias y quereres. Navidad es amor y vivencias.

No quisiera terminar el año, un año crucial lleno de sinsabores y problemas, sin desear a todos los lectores, la felicidad, prosperidad y afecto, que cada uno sea capaz de asumir con su esfuerzo y su voluntad.

Amigo, sea cual sea tu filiación, tu credo y tu pensamiento, permíteme que en nombre de la fraternidad que a todos los hombres de buena voluntad caracteriza, te desee, desde este espacio, lo mejor para tí y para todos aquellos que conviven en tu entorno.

Jaume MONES ALBET
Gestor de DELTA

L'ARBRE FA VIURE EL POBLE

LA CIUTAT NO ÉS EL MEDI NATURAL DE L'ARBRE I SÓN MOLTES LES AGRESSIONS QUE PATEIX. ADJO COMPORTA HAVER-NE DE TENIR MOLTA CURA, CAL SOBRETOT, RESPECTAR-LO I ESTIMAR-LO.

PRIMAVERA

L'ARBRE REVIU BROTEN LES BRANQUES, ESCLATEN LES FLORS, SURTEN LES FULLES.

TARDOR

ELS DBRES ES DESFULLEN PREPARANT-SE PER PASSAR L'HIVERN.

GRUP DE DEFENSA DEL MEDI AMBIENT DEL PRAT 1980

ESTIU

L'ARBRE ÉS EN PLENES FUNCIONS I S'HA D'ALIMENTAR I CUIDAR. LA SEVA OMBRA REFRESCA ELS CARRERS

HIVERN

HOM APROFITA AQUESTA EPOCA D'INACTIVITAT PER PODAR-LO.

Delta
LLOBREGAT

Oferta ALDI

Ronda del Oeste, 45

Tel. 379 16 73

EL PRAT DE LLOBREGAT

Brandy Soberano 215		Vermout Rojo Cinzano 152
Espárragos 1/2 kg. Aruensis 100	Rellenas Famosa 450 gr. 2 kg. 50 213	Gran Cremant Codorníu 220
Bombones Nestlé 400 grs. 333	Botes Caramelos Snipe Silueta 100	Polvorones Moreno Tipo 1 kg. 93 Tipo 3 kg. 279
Café degustación Marcilla 120	Berberechos Cuca 1/4 120	Piña 1 kg. Taisuco 73
Surtido 1.200 Kg. Cuetara 220	Jabonera 3 Past. Heno de Pravia 95	100 Servilletas Garby 50
Turrón Extra Jijona y Alicante El Almendro 241	Turrón Jijona y Alicante Goliat 169	Turrón Chocolate Avellanas Simón 136
Mazapán La Bruja 117	Frutos Secos San Francisco Almendras tostadas 140 Coktel 96 » saladas 185 Cacahuete 67 Avellana tostada 135	

Calero campeón del II Campeonato abierto de El Prat

Durante los días 3, 4, 5 y 6 de diciembre, se ha celebrado en las instalaciones deportivas del Real Club de Golf "El Prat" el II Campeonato Internacional Abierto de El Prat. Abierto a todos los profesionales miembros de una asociación de profesionales de golf reconocida y a los amateurs cuyo handicap no sea superior a 3. La fórmula de juego fue 72 hoyos Stroke Play en cuatro días consecutivos (18 hoyos cada día). Se inscribieron un total de 98 participantes. La lista oficial de premios con un total de 2.157.000 pesetas, fue la que sigue: Profesionales: Primero: 400.000; Segundo 280.000; Tercero: 180.000; Cuarto: 160.000; Quinto: 140.000 y hasta el número veinte. Aspirantes: Primero: 20.000; Segundo: 15.000; Tercero: 10.000; Cuarto: 7.000; Quinto: 5.000; además exclusivamente para profesionales: 25.000 pesetas a los mejores 18 hoyos de cada día, 1.000.000 pesetas primero hoyo en uno en el hoyo núm. 3 (patrocinio de Parera), y un automóvil Mercedes Benz primer hoyo en uno en el hoyo núm. 17 (patrocinio de Auto Juncosa).

El miércoles día 3 dio comienzo la primera vuelta del campeonato, poniéndose en cabeza de la clasificación nuestro golfista local Manuel Calero, junto con Juan Anglada, con 69 golpes (3 bajo par), repartiéndose además el premio diario de 15.000 pesetas a los mejores 18 hoyos del día. Les siguieron José Ma. Cañizares y Germán Garrido con 71 golpes; José Rivero con 72; Manuel Sánchez y Santos Larrazábal con 73; Antonio Garrido, Rafael Gallardo, Manuel Cabrera, Valentín Barrios, Jaime Roqueñi, Jesús López y Alfonso Piñero con 74; Francisco Abreu, José Avelino Cabo y Manuel Ramos con 75.

La segunda vuelta tuvo lugar el día 4. Nuestro deportista local, Manuel Calero se puso en cabeza con 138 golpes (6 bajo par), seguido de: José Ma. Cañizares con 140; Germán Garrido 141, Juan Anglada 142, Antonio Garrido, Manuel Sánchez y Rafael Gallardo con 145; Francisco Abreu, José Avelino Cabo y José Rivero con 146. En esta ocasión el premio de 25.000 pesetas a los mejores hoyos, se lo repartieron nuevamente Manuel Calero y José Ma. Cañizares (69 golpes).

El viernes 5, con una mañana fría y sin sol, dio comienzo la tercera vuelta en la que Manuel Calero descendería notablemente a un tercer puesto desde el primero que ocupaba el día anterior. Así el que iba a ser vencedor absoluto del campeonato José Ma. Cañizares se ponía en cabeza con 210 golpes (6 bajo par). Le seguirían: Germán Garrido con 212 (4 bajo par); Manuel Calero con 213 (3 bajo par); Manuel Sánchez con 215, Antonio Garrido y Francisco Abreu con 216, Manuel Cabrera con 218. Esta vez el premio a los mejores 18 hoyos fue compartido por José Ma. Cañizares, Francisco Abreu y Manuel Sánchez (70 golpes). La vuelta final se disputó el sábado día 6, con una mañana soleada y menos fría que la anterior. Manuel Calero pudo clasificarse en segundo lugar con 284 golpes (4 bajo par); clasificado en primera posición José Ma. Cañizares con 279 goles

(9 bajo par), quien siguió una puntuación bastante uniforme en las 4 vueltas. El tercer puesto lo ocupó Germán Garrido con 285 golpes a un solo golpe de Calero. Cuarto puesto compartido entre Antonio Garrido y Francisco Abreu con 286 golpes. Sex-

GOLF: MANUEL CALERO, SUBCAMPEON DE CATALUNYA Y DEL SEGUNDO CAMPEONATO INTERNACIONAL ABIERTO DE EL PRAT

to: Manuel Sánchez con 288 golpes; Séptimo José Avelino Cabo con 289 y Octavo: Juan Anglada con 291. En cuanto a aspirantes, primer clasificado y Campeón de España de Aspirantes José Ma. Carriles con 304 golpes; 2. José Rozadilla con 307 y Manuel Liñan con 310 en tercera posición. Finalizó el Campeonato con la entrega de Trofeos y premios, recibiendo los dos primeros clasificados José Ma. Cañizares y Manuel Calero, los Trofeos de Campeón y Subcampeón de Catalunya de Golf.

Es de destacar la escasa afluencia de público en los días del campeonato, demostrándose una vez que son las grandes figuras las que atraen a los aficionados. Solamente se vio incrementada la presencia de espectadores, el sábado, el resto de días fue nula o casi nula. El problema residió en no poderse realizar las dos últimas jornadas en sábado y domingo, puesto que el día 8 no era festivo y el día último del campeonato se destinaba a una prueba Pro-Am (profesionales-amateurs), en la que tomaron parte 29 parejas, con los siguientes resultados: 1. Antonio Garrido-Patricia García; 2. Valentín Barrios-Ma. Victoria Daurella; 3. José Rivero-Ana Vilella.

Ramón Planas i Torres

C. B. PRAT

de la esperanza a la realidad

SE ESTA FORJANDO UN GRAN EQUIPO

Si por el momento el balance deportivo es discreto no deja de sorprender a todos la trayectoria del equipo, quizás más joven de los que había tenido nuestra población desde hace muchos años. El equipo senior del C.B. Prat-Cruzcampo, además de ser el más joven de la Regional Catalana es una máquina de hacer baloncesto; una verdadera exhibición en cada partido, donde el resultado no es lo más importante, puesto que podría llevar a error de apreciación. Si algo le falta a este equipo es algo más de veteranía y sobre todo sobra lo que ya es habitual en los últimos años: la absurda persecución arbitral que sufre nuestro equipo en algunos campos barceloneses, que llegó a extremos insospechados en el partido contra Mas Guinardó, en el que del acta faltaron seis puntos anotados por nuestro equipo. Algo realmente increíble.

El feudo pratense es imbatible, un promedio de ataque de 81 puntos por partido, hacen que veamos un juego sensacional; tan sólo un equipo, un gran equipo, el Gelida, logró llevarse un punto, merecido en un encuentro realmente asombroso.

ULTIMOS RESULTADOS

16.11.80. B.I.M. 76 - PRAT 66

Vázquez (5), Pérez (0), Santo (7), Fernando (8), Muñoz (31), Murillo (0) y Sanromá (15). Un partido muy igualado, que sólo se perdió a los seis minutos del final al

despegarse el BIM. Pésimo arbitraje que cargó a los pratenses de personales.

23.11.80. PRAT 67 - VILAFRANCA 45

Vila (4), Vázquez (7), Ubeda (2), Pérez (0), Santo (6), Fernando (8), Muñoz (22), Murillo (6), Sanromá (10), Val (0) y Marcilla (2). Sin forzar el ritmo los pratenses dominaron de principio a final.

30.11.80. MAS GUINARDO 99 - PRAT 88

Vila (2), Vázquez (4), Ubeda (13), Muñoz (36), Amadeo (8), Murillo (6), Sanromá (8), Val (0) y Marcilla (11). Sensacional segunda parte pratense que con las ausencias de Fernando, Santo y Pérez, plantó cara a uno de los mejores equipos del grupo en un partido que se perdió igual que se pudo ganar.

7.12.80. PRAT 88 - GELIDA 88

Vila (2), Vázquez (10), Ubeda (7), Santo (10), Muñoz (19), Amadeo (13), Murillo (2), Sanromá (19) y Marcilla (6). De nuevo El Prat en el pabellón, puesto que la pista del Fondo d'En Peixo aparecía con una humedad que hacía muy peligroso el juego, lo que hace pensar en la urgente necesidad de la cubrición que ya hemos apuntado demasias veces. Respecto al partido empezamos por decir que el resultado es justo totalmente, un tiempo para cada equipo y un gran conjunto quien nos visitaba, lo que nos deparó un buen encuentro con alternativas distintas, pero en el que los pratenses por voluntad e ilusión merecieron retener el punto final. Que el joven Marcilla fallara los dos tiros libres que podrían haber decidido el encuentro es lo de menos, su actual-

¡Cómo viajan nuestros ediles!

El Concejal Delegado de Deportes, señor Blai Corredor, se encuentra cuando redactamos estas líneas, disfrutando de un prolongado fin de semana en la veraniega ciudad de Benidorm, asistiendo a un seminario nacional sobre "Municipio y Deporte". Cuatro días enteros se va a pasar nuestro edil en las cálidas tierras alicantinas para escuchar a un plantel de prácticos y teóricos en materia deportiva. Nos parece muy bien que nuestros concejales acudan a ilustrarse; el señor Corredor nos ha demostrado que buena falta le hace con las muestras de ineficacia de las que estas páginas han informado puntualmente. Bueno sería que el señor Corredor nos explicara a su vuelta cómo se puede poner en funcionamiento un pabellón de deportes al cual todavía no se ha dotado de vestuarios tras un año de la terminación del mismo. Como muestra vale un botón.

Pero es que no es sólo este señor quien únicamente se recrea viajando por la piel del paciente toro nacional. También nuestro alcalde, señor Martín, se nos fue a Málaga y a Vigo a costas del erario municipal y sin que ni siquiera se hubiera tomado el acuerdo para la financiación de dichos viajes que, después se comprobó, correspondían más bien a un interés de relaciones públicas partidistas que a las necesidades de nuestra población. El Prat pagó las facturas, como paga los menús de más de tres mil pesetas que el señor alcalde justifica en sus viajes a Madrid.

Caros, muy caros le cuestan al Prat sus ediles como se puede ver. El señor Blai se ha llevado 28 billetes de a mil a Benidorm para pasar solamente cuatro días. Suponemos que también justificará sus gastos con menús de otros tres "verdes", hotel de muchas estrellas, viaje en primera, etc. etc. Si por lo menos sirviera para convertirnoslo en un hombre eficaz... Debe ser lo que

también piensan los miembros de la Comisión Municipal de Deportes, tan responsables como él de la inefable política que nuestro Ayuntamiento está desarrollando en este sector, los cuales han aprobado la propuesta de gastos, que luego ha ratifi-

cado la Comisión Municipal Permanente. No queremos pensar en que nuestros ediles se están organizando consciente y colectivamente su particular agencia de viajes.

E.R.D.

C. B. PRAT

ción al sustituir a Muñoz fue perfecta y ese fallo no puede empañarla. Marcilla fue el motor del equipo en los últimos minutos, anuló al mejor hombre visitante, llevando al conjunto a remontar ocho puntos adversos y creo que la felicitación y ánimo que la Sala le dio al final es justo premio a la verdadera mala suerte. Otra vez será, chaval. Del equipo pratense una ovación a todos. Sensacional Muñoz en el primer tiempo, perfecto Sanromá en el segundo, machacando la canasta contraria (7 encestes de 8 intentos), bien por Vázquez, Santo y Murillo en la defensa y buena actuación de Amadeo, Ubeda y Vila. Lástima que falte algo más de veteranía. Desde estas líneas debemos destacar la labor del cuidador de las instalaciones del pabellón Sr. Serra y del miembro de la Comisión Deportiva, Sr. Jiménez, quienes realizaron un gran trabajo de relaciones públicas el día anterior. ¡A ver si algunos van aprendiendo!

J. Margalef

Especialistas del Mueble
Sólo para gente de buen gusto
Les desea Felices Fiestas

muebles ...

PARDO*

- * MUEBLE MODERNO
- * MUEBLE CLASICO
- * ULTIMOS DISEÑOS
- * DECORACION

FEDERICO SOLER, 85
 TELEFONO 379 58 48
 FEDERICO SOLER, 77
 EL PRAT DE LLOBREGAT

Fútbol: Así es la A. D. PRAT

Parece ser que este año, el fútbol pratenense está decidido a volver a ser el de antaño. Quiere salir de la oscura Segunda Regional y volver al lugar que le corresponde. Toda la población debe conocer a su equipo, porque todos debemos sentirnos orgullosos de él.

La plantilla: Siguiendo la tónica desde hace un par de años, casi toda la plantilla es de la cantera local y quizás la juventud sea el dato más destacable del equipo.

Porteros: Fernando Bocigas, 23 años. Un hombre segurísimo bajo los palos, a quien le falta mejorar algo las salidas.

Juan Durán, 23 años. Un portero espectacular, con unas condiciones excepcionales para ser un gran meta.

Defensas: Jaime Pastor, 20 años. Un lateral muy rápido y tremendamente combativo.

Juan Morató, 23 años. Un gran central, muy seguro en el juego por alto.

Gregorio Expósito, 29 años. Un lateral que puede jugar de medio. Es el comodín del equipo, un verdadero trabajador del fútbol.

José Pelaez, 27 años. Uno de los veteranos del equipo. Su función de líbero y su tremendo espíritu de combatividad le convierten en pieza clave del equipo, es el capitán del equipo.

Bartolo Mateos, 24 años. Un líbero con

unas condiciones físicas excepcionales, un gran luchador en el terreno de juego.

Antonio Quilez, 23 años. Un lateral muy rápido, pero aún le falta algo de aco-plamiento al conjunto.

Medios: José Luis Seldas, 23 años. Uno de los jugadores más técnicos del equipo, aunque algo individual.

Antonio García (Amancio), 24 años. Un trabajador nato, es el verdadero pulmón del equipo.

Carlos Rodríguez, 23 años. Un jugador muy hábil, aunque le falta algo de sacrificio sobre el campo.

Manuel Blanco, 26 años. Un jugador con mucho desplazamiento de balón y amplia visión del juego al espacio libre, con gran dominio técnico.

Delanteros: Miguel Busquets, 30 años. Un gran delantero centro, muy sobrio en el juego por alto, aunque precisa el apoyo de buenos extremos.

Juan José Cáceres, 24 años. Un jugador muy laborioso y peligrosísimo con el balón controlado dentro del área.

Víctor Marjalizo, 25 años. Un jugador hábil con las dos piernas, un buen extremo al que le falta algo más de garra.

Juan Pérez Jiménez, 18 años. Puede ser uno de los grandes jugadores locales, muy combativo con una técnica asombrosa que se puede mejorar a medida que alcance

veteranía.

Preparador: Fernando Manresa Oto, 31 años. Nació en Santa Coloma y fue jugador del C.F. Barcelona Juvenil, Gavá, Palafrugell, Poble Sec, Sant Boi, Prat, Malgrat y Júpiter. Es su primer año de preparador, aunque ya realizó esas funciones algunas veces en el Júpiter. Más que un preparador es un gran amigo de los jugadores. Su juventud y experiencia de jugador le confieren unas virtudes excepcionales.

Cuidador: Joaquín Montes (Sevilla). Desde hace quince años es quien pone a punto físicamente a toda la plantilla, teniendo gran colaboración en Jesús Clares.

Clasificación actual: En estos momentos, primeros de diciembre, ocupa el segundo lugar del Grupo VII de Segunda Regional, después de una escalada asombrosa, a dos puntos del líder. La defensa pratenense con sólo 15 goles encajados en 14 encuentros es la segunda del grupo. Su ataque que ha conseguido 26 tantos le convierten en un rival peligroso. Ocho victorias, cuatro empates y tan sólo dos derrotas, con seis positivos es un palmarés que hace pensar en el ascenso tan deseado.

Goleadores del equipo: Blanco, 11; Busquet, 8; Seldas, 3; Carlos, 1; Cáceres, 1; Pérez, 1; Víctor, 1; y el capitán del equipo, 1.

E. Ilo - J. Margalef

EL ESTILO DE MUEBLE JOVEN Y PRACTICO
QUE HARA MAS "SUYA" SU COCINA

CUINART-3

expertos especialistas
diseñarán su cocina
y cuarto de baño
de acuerdo con sus
gustos y necesidades

«Solicite presupuesto sin compromiso»

Exposición
y venta:

Travesera de Gracia, 32, B
(esquina muntaner)
BARCELONA
Teléfono 209 87 29

Castilla, 22
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)
Teléfono 379 40 34

INFORMESE DE LA PROMOCION DEL
MODELO "COSMOS"

telerradio

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT

para los que saben comprar... y ahorrar

PHILIPS

ALTA FIDELIDAD

Llamamos Alta Fidelidad a la técnica de reproducción de un sonido de forma que se aproxime al máximo al sonido original.

El que haya diversos grados de prestaciones en HI-FI no es simplemente cuestión de calidades sino de complacer los gustos y necesidades de los usuarios.

Para que un aparato se pueda considerar como de «Alta Fidelidad» tiene que cumplir necesariamente unas condiciones mínimas que «en el caso de Philips» son las normas alemanas tipo DIN 45.500. Esta norma constituye en sí un patrón excelente de prestaciones HI-FI. Hay una gran gama de unidades Philips que cumplen sobradamente esta norma y que se elevan en diversos grados hacia el ideal teórico de completo realismo en el sonido.

AH 606
Receptor Estéreo HI-FI AM/FM

AF 1029
Tocadiscos automático Estéreo HI-FI

AH 991
Estéreo Music Center HI-FI

N 5311
Hi-Fi Cassette Estéreo HI-FI

AH 506
Amplificador Integrado Estéreo HI-FI

AH 507
Caja Acústica HI-FI MB/II